atq; id ī eo in q̄ apprehēſi fuit ⁊ ap
prehēdē appetiit recognoſcāt. No
bis ei hꝰ ſtudio ārgumēti fuit ⁊ fi
dē facte rei tradē ⁊ operantis dei in
telligendā diligent̄ eē diſpoſitōez
q̄renibꝰ nō tacē. Explicit ar
gumentū. Incipit euangeliū
ſcdm Matheū. Ca. pmū.

Liber generationis
Ihu xpi filij dauid
filij abrahaz. Abra
ham genuit yſaac.
Yſaac autez genuit
iacob. Iacob aūt genuit iudaz et
frēs eiꝰ. Judas autē genuit pha
res ⁊ zara de thamar. Phares āt
genuit eſrom. Eſrom autē genuit
arā. Araz autē genuit aminadab.
Aminadab aūt genuit naaſon.
Naaſō aūt genuit ſalmō. Salmō
aūt genuit booz de raab. Booz āt
genuit obeth ex ruth. Obeth aūt
genuit ieſſe. Ieſſe autē genuit da
uid regē. Dauid aūt rex genuit ſa
lomonē ex ea que fuit vrie. Salo
mō āt genuit roboaz. Roboā aūt
genuit abya. Abya autē genuit
aſa. Aſa āt genuit ioſaphat. Jo
ſaphat aūt genuit ioram. Joraz
aūt genuit oziam. Ozias autē ge
nuit ioathā. Joathā aūt genuit
achaz. Achaz aūt genuit ezechiā.
Ezechias autē genuit manaſſen.
Manaſſes aūt genuit āmon. Am
mon aūt genuit ioſyam. Joſyas
aūt genuit iechoniā ⁊ fratres eius
ī trāſmigratōe babilōis. Et poſt
trāſmigratōez babilōis iechonias
genuit ſalathiel. Salathiel autē
genuit zorobabel. Zorobabel āt
genuit abiud. Abiud āt genuit
eliachim. Eliachī āt genuit azor.
Azor aūt genuit ſadoch. Sadoch
aūt genuit achim. Achim autez
genuit eliud. Eliud autez genuit
eleazar. Eleazar āt genuit mathā.
Mathā aūt genuit iacob. Jacob
autē genuit ioſeph viꝝ marie de
q̄ natus eſt Ihus q̄ vocatur xp̄s.
Oēs itaq; gn̄acōnes ab abrahaz
vſq; ad dauid. gn̄acōnes q̄tuorde
cim. Et a dauid vſq; ad trāſmigrā
tiōez babilōis. gn̄acōes q̄tuorde
cī. Et a trāſmigratōne babilōis vſq;
ad xp̄z. gn̄acōes q̄tuordecī. xp̄i āt
gn̄acō ſic erat. Cū eēt deſpōſata
mat̄ ihu maria ioſeph anq̄ ɔue
nirēt inuēta ē in vtero hn̄s de ſpi
ritu ſācto. Joſeph aūt vir eius cū
eēt iuſtꝰ ⁊ nollet eā traducere vo
luit occulte dimittē eā. Hec autez
eo cogitāte ecce angelꝰ dn̄i in ſō
nis apparuit ei dicēs. Joſeph fili
dauid noli timere accipe mariaz
ɔiugē tuā. Qđ eīm ī ea natū eſt de
ſpū ſācto ē. Pariet āt filiū ⁊ voca
bis nomen eiꝰ ihm. Ipe eīm ſaluū
faciet pp̄lm ſuū a pctīs eorū. Hoc
aūt totū factū eſt ut adimpleret̄
qđ dictū eſt a dn̄o ꝑ ꝓphām dicē
tem. Ecce v̄go in vtero hēbit ⁊ pa
riet filiū ⁊ vocabitur nomē eiꝰ ema
nuel qđ ē inťpretatū nobiſcū deꝰ.
Exurgens āt ioſeph a ſōno fecit
ſicut p̄cepit ei angelꝰ dn̄i et acce
pit ɔiugē ſuā. Et nō cognoſcebat
eā donec peperit filiū ſuū p̄mogeni
tū ⁊ vocauit nomē eiꝰ ihm. Ca. ij.

Cum natꝰ eēt ihs ī bethleez
iude in diebꝰ herodis regis
ecce magi ab oriēte venerūt ihero
ſolimā dicētes. Vbi ē q̄ natus eſt
rex iudeoꝝ. Vidimꝰ eīm ſtellā eiꝰ
in oriente ⁊ venimꝰ adorare eum.

Audiēs aūt herodes rex turbatꝰ
eſt ⁊ oīs ieroſolima cū illo Et cō
gregans oēs pͥncipes ſacerdotū ⁊
ſcribas pplī ſciſcitabat̄ ab eis vbi
xp̄s naſceret̄. At illi dixerūt ei. In
bethleem iude. Sic em̄ ſcriptū eſt
ꝑ pphām. Et tu bethleem terra iu
da nequaq̄ minima es in pͥncipi
bꝰ iuda. Ex te enim exiet dux q̄ re
gat pplm̄ meū iſrahel. Tunc hero
des clam vocatis magis diligenter
didicit ab eis tpus ſtelle q̄ appa
ruit eis ⁊ mittēs illos in bethleē
dixit. Ite ⁊ interrogate diligenter
de puero ⁊ cū inueneritis renūtia
te m̄ ut ⁊ ego veniens adorē eū.
Qui cum audiſſent regē abierūt.
Et ecce ſtella quā viderant in oriē
te antecedebat eos vſq dū veniēs
ſtaret ſupra vbi erat puer. Vidē
tes aūt ſtellā: gauiſi ſūt gaudio
magno valde. Et intrātes domū i
uenerūt puerū cū maria matre eiꝰ
⁊ ꝓcidentes adorauerūt eū ⁊ aper
tis theſauris ſuis obtulerūt ei mu
nera aurū thus ⁊ mirrā. Et rñſo
accepto in ſōnis ne redirēt ad he
rodē: ꝑ aliā viam reuerſi ſunt i re
gionē ſuā. Qui cū receſſiſſent: ecce
angelus dn̄i apparuit in ſōnis io
ſeph dicens. Surge ⁊ accipe pue
rū ⁊ mrē eiꝰ ⁊ fuge in egiptum ⁊
eſto ibi vſq dū dicā tibi. Futurū
eſt em̄ ut herodes querat puerū
ad ꝑdendū eū. Qui ↄſurgens ac
cepit puerū ⁊ matrē eiꝰ nocte ⁊ ſe
ceſſit in egiptū. Et erat ibi vſq ad
obitū herodis ut adimpleret̄ qd
dictū ē a dn̄o ꝑ pphām dicentem
Ex egipto vocaui filiū meū. Tunc
herodes vidēs qm̄ illuſus eēt a ma
gis iratus ē valde ⁊ mittens occi
dit oēs pueros qui erant in beth
leem in oībꝫ finibꝫ eiꝰ a bimatu ⁊
infra ſcd̄m tempꝰ qd exquiſierat
a magis. Tūc adipletū ē qd dictū
ē ꝑ ieremiā pphā dicētē. Vox i
rama audita eſt: ploratus et vlu
latus multꝰ: rachel plorās filios
ſuos ⁊ noluit ↄſolari q2 nō ſunt.
Defūcto aūt herode. ecce angelus
dn̄i apparuit in ſomnis ioſeph in
egipto dicēs. Surge ⁊ accipe pue
rū ⁊ matrē eiꝰ ⁊ vade in terrā iſra
hel. Defuncti ſūt em̄ qui querebāt
aīam pueri. Qui ↄſurgens accepit
puerū ⁊ matrē eius ⁊ venit in t̄rā
iſrahel. Audiēs aūt q archelaus
regnaret in iudea ꝓ herode patre
ſuo: timuit illo ire ⁊ admonitus ī
ſōnis ſeceſſit in ꝑtes galilee. Et ve
niens habitauit ī ciuitate q̄ voca
tur nazareth ut adipleret̄ qd di
ctū eſt ꝑ pphas quoniā nazare
us vocabit̄.

Capitulū .iij.

In diebꝰ aūt illis venit iohes ba
ptiſta predicās in deſerto iudee ⁊
dicens: penitentiā agite. Appropi
quabit em̄ regnū celorū. Hic ē ei
de quo dictū eſt ꝑ yſaiā pphā di
centē. Vox clamātis in deſerto pa
rate viā dn̄i: rectas facite ſemitas
eiꝰ. Ipſe aūt iohes habebat veſti
mentū de pilis camelorū ⁊ zonam
pelliceā circa lūbos ſuos. Eſca āt eiꝰ
erat locuſte et mel ſilueſtre. Tūc
exibat ad eum ieroſolima ⁊ oīs
iudea ⁊ oīs regio circa iordanē ⁊
baptiſabant̄ ab eo in iordane cō
fitētes peccata ſua. Vidēs aūt mł
tos phariſeorū ⁊ ſaduceorū veniē
tes ad baptiſmum ſuū: dixit eis.
Progenies viperarū quis demon
ſtrabit nobˀ fugere a ventura ira.

Facite ergo fructū dignū penitentie
Et ne velitis dicē intē vos·patrez
hēmꝰ abrhā· Dico em̄ vobis qm̄
potēs eſt deꝰ de lapidibꝰ iſtis ſu
ſcitare filios abrhe. Iā em̄ ſecuris
ad radicez arboꝝ poſita ē·Ois ergo
arbor q̄ nō facit fructū bonuz exci
det̄ ⁊ in ignē mittet̄. Ego q̄dē bap
tiſo vos in aq̄ in penitētiā·qui āt
poſt me venturus ē: fortioꝛ me eſt
cuiꝰ nō ſū dignus calciamēta por
tare·Ipē vos baptiſabit in ſpūſā
cto ⁊ igni. Cuiꝰ ventilabꝝ in manū
ſua ⁊ pmūdabit areā ſuaz ⁊ ꝯgre
gabit triticū ī horreū ſuū·paleas
aūt cōburet igni inextinguibili·
Tūc venit ihus a galilea ī iorda
nē ad ioh annē ut baptiſaret̄ ab
eo Iohēs aūt phibebat eū dicēs
Ego a te debeo baptiſari ⁊ tu venis
ad me. Rn̄dens aūt ihus dixit ei
Sine mō· Sic em̄ decet nos imple
re oēm iuſticiā· Tūc dimiſit eum.
Baptiſatus aūt ihs ꝯfeſtim aſcē
dit de aq̄·Et ecce apti ſūt ei celi et
vidit ſpm̄ dei deſcendentē ſicut co
lumbā ⁊ venientē ſuper ſe·Et ecce
vox de cel' dicēs· Hic eſt filiꝰ meꝰ
dilectꝰ ī q̄ m̄ ꝯplacui· Ca·iiij·

Tunc ihus ductꝰ eſt in deſer
tū a ſpū ut tēptaret̄ a dyabo
lo Et cū ieiunaſſet q̄draginta die
bꝰ ⁊ q̄draginta noctibꝰ poſtea eſu
rijt·Et accedēs temptatoꝛ dixit ei·
Si filiꝰ dī es dic ut lapides iſti pa
nes fiant· Qui rn̄dens dixit· Scri
ptū eſt· Nō in ſolo pane vivit hō
ſꝫ in oī verbo qd̄ pcedit de ore dei·
tūc aſſūpſit eū dyabolꝰ ī ſcāz ciuita
te ⁊ ſtatuit eū ſup̄ pinaculū tēpli
⁊ dixit ei. Si filius dei es mitte te de
orſū· Scriptū ē em̄ qꝛ angelis ſuis
mādauit de te ⁊ in manibꝰ tollēt
te·ne forte offendas ad lapidem
pedē tuū· Ait illi ihs rurſū. Scriptū
eſt· Nō tēptabꝭ dn̄m deū tuū· Iterꝝ
aſſumpſit eū dyabolꝰ ī montē ex
celſū valde ⁊ oſ̄dit ei om̄a regna
mūdi ⁊ gloriā eoꝝ ⁊ dixit ei· Hec
om̄a tibi dabo ſi cadēs adoraueris
me· Tūc dicit ei ihs· Vade ſatha
na Scriptū eſt em̄· Dn̄m deū tuuz
adorabꝭ ⁊ illi ſoli ſuies· Tunc reli
q̄t eū dyabolꝰ et ecce angeli acceſ
ſerūt ⁊ miniſtrābāt ei· Cū aūt au
diſſet ihs qꝛ iohēs trāditus eſſet
ſeceſſit ī galileaz ⁊ relicta ciuitate
nazareth·venit ⁊ habitauit in ci
uitate capharnaū maritima in fi
nibꝰ zabulon ⁊ neptalim·ut ad
īpleret̄ qd̄ dictū ē p yſaym pphe
tam·terra zabulon ⁊ terra nepta
lim via maris trās iordanē gali
lee gentiū pplus qui ambulabat
in tenebris vidit lucē magnaz ⁊
ſedētibꝰ in regione umbre mortis
lux orta eſt eis· Exinde cepit ihus
p̄dicare ⁊ dicere· Pn̄iaz agite Ap
propinq̄bit em̄ regnū celoꝝ· Am
bulās aūt iux̄ mare galilee vidit
duos fratres ſymonē q̄ vōtur pe
trus ⁊ andreaz frēm eiꝰ mittētes
rete in mare· Erant em̄ piſcatores
⁊ ait illis· Venite poſt me ⁊ faciā
vos fieri piſcatores hominū. At il
li ꝯtinuo relictis retibꝰ ſecuti ſunt
eū· Et pcedēs inde vidit alios du
os frēs iacobū zebedei ⁊ iohānez
frēz eiꝰ ī naui cū zebedeo pr̄e eorū
reficiētes retia ſua ⁊ vocauit eos·
Illi aūt ſtatī relictis rētibꝰ ⁊ patre
ſecuti ſūt eū· Et circuibat ihus to
tā galileā docēs ī ſynagogis eoꝝ
⁊ p̄dicās euāgeliū regni ⁊ ſanās

oēm languorē ⁊ oēm infirmitatē
ī ꝑplo· Et abijt opinio ei⁹ in totā
ſyriā ⁊ obtulerūt ei oēs male ha
bentes varijs lāguorib⁹ ⁊ tormē
tis ꝯprehēſos ⁊ q̄ demonia habe
bāt ⁊ lunaticos ⁊ paraliticos ⁊ cu
rauit eos ⁊ ſecuti ſunt eum turbe
multe de galilea ⁊ decapoli ⁊ de ihe
roſolimis ⁊ de iudea ⁊ trans iorda
nē·

Capitulū· v·

Videns autem ihūs turbas
aſcendit in montem et cum
ſediſſʒ acceſſerūt ad eum diſcipu
li eius ⁊ aperiens os ſuū docebat
eos dicēs· Beati paupes ſpū· qm̄
ipoꝝ eſt regnū celoꝝ· Beati mites
qm̄ ipſi poſſidebūt terrā· Beati q̄
lugēt· qm̄ ipi ꝯſolabunt Beati q̄
eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſtitiā· qm̄ ipi ſa
turabunt Beati miſericordes· qm̄
ipi miſericordiā ꝯſequent· Beati
mūdo corde· qm̄ ipi deū videbunt
Beati pacifici· quoniā filij dei vo
cabuntur. Beati qui pſecucōnem
patiuntur ꝓpter iuſtitiā· quoniā
ipſorū eſt regnum celorum· Bea
ti eſtis cum maledixerint vobis et
perſecuti vos fuerint et dixerint
omne malū aduerſū vos mētien
tes ꝓpt me· Gaudete ⁊ exultate· q̄
niā merces vrā copioſa ē ī celis
Sic em̄ pſecuti ſūt ꝓphās qui fue
runt añ vos· Vos eſtis ſal terre·
Qđ ſi ſal euanuerit in quo ſalietur
Ad nihilū valet vltra niſi ut mit
tat foras ⁊ ꝯculcet ab hominibʒ·
Vos eſtis lux mūdi· Nō pōt ciui
tas abſcōdi ſupra montē poſita
neqʒ accēdūt lucernā ⁊ ponūt eā
ſub modio ſed ſup candelabꝝ ut
luceat oib⁹ qui ī domo ſūt· Sic lu
ceat lux veſtra corā hominib⁹ ut
videant opa veſtra bōa ⁊ glorificēt
patrē veſtꝝ qui in cel' eſt· Nolite
putare qm̄ veni ſoluere legē aut
ꝓphetas· Non veni ſoluere· ſʒ ad
implere· Amen quippe dico vob
donec tranſeat celū ⁊ terra· iota
vnū aut vnus apex nō preteribit
a lege· donec oīa fiant· Qui ergo
ſoluerit vnū de mandatis iſtis
minimis ⁊ docuerit ſic homines mi
nim⁹ vōbit ī reḡ celoꝝ· q̄ āt fecerit
⁊ docuerit· hic magn⁹ vocabit in
regno celoꝝ· Dico autē vobis qꝛ
niſi abundauerit iuſtitia veſtra
plus q̄ ſcribaꝝ et phariſeorū: nō
intrabitis in regnū celoꝝ· Audi
ſtis quia dictū eſt antiquis nō oc
cides· qui āt occiderit: reus erit iu
ditio· Ego aūt dico vobis· qꝛ oīs
q̄ iraſcit fr̄i ſuo: re⁹ erit iudicio· q̄ āt
dixerit fr̄i ſuo racha: re⁹ erit ꝯcilio·
q̄ āt dixerit fatue: re⁹ erit iehenne
ignis· Si ḡ offers mun⁹ tuū ad
altaē ⁊ ibi recordat⁹ fueris qꝛ frat
tuus habet aliquid aduerſum te
relinque ibi munus tuum ante al
tare ⁊ vade prius reconciliari fra
tri tuo ⁊ tunc veniens offeres mu
nus tuum· Eſto conſentiens ad
uerſario tuo cito dum es ī via cū
eo ne forte tradat te aduerſari⁹
iudici ⁊ iudex tradat te miniſtro
⁊ in carcerem mittaris· Amen di
co tibi· non exies in de donec red
das nouiſſimum quadrantem·
Audiſtis quia dictū eſt antiquis
non mechaberis· Ego autē dico
vobis· quia omnis qui viderit
mulierem ad concupiſcendū eā
iam mechatus eſt eam in corde
ſuo· Qđ ſi oculus tuus dexter ſcā
daliſat te: erue eum ⁊ ꝓice abs te

Expedit em̄ tibi ut pereat vnū mē
broꝝ tuoꝝ q̄ꝫ totū corp9 tuū mit
tat̄ in iehennā ignis. Et ſi dextra
man9 tua ſcādaliſat te abſcide eā
et ꝓice abs te. Expedit em̄ tibi ut
peat vnū mēbroꝝ tuoꝝ q̄ꝫ totū
corpus tuū eat ī iehennā. Dictū ē
autē quicūqꝫ dimiſerit vxorē ſuā
det ei libellū rēpudij. Ego aūt dico
vob̄ qꝛ oīs qui dimiſerit vxorem
ſuā excepta fornicationis cā. facit
eā mechari ⁊ q̄ dimiſſā duxerit
adulterāt. Iterū audiſtis qꝛ dictū
eſt antiq̄s. Non piurabis. reddes
aūt dn̄o iuramēta tua. Ego autē
dico vob̄ nō iurarē oīno. neqꝫ per
celū. qꝛ tronus dei ē. neqꝫ p terrā
qꝛ ſcabellū eſt pedū ei9. neqꝫ p ihe
roſolimā. qꝛ ciuitas eſt magni re
gis. neqꝫ p caput tuū iuraueris.
qꝛ nō potes vnū capillū albū fa
cere aut nigꝝ. Sit aūt ſmo veſter
eſt eſt. nō nō. qđ aūt hijs abun
danti9 ē: a malo eſt. Audiſtis qꝛ
dictū eſt. oculū ꝓ oculo. dentē ꝓ
dente. Ego aūt dico vob̄ nō reſiſte
re malo. ſꝫ ſi q̄s te pcuſſerit in dex
trā maxillā tuā pbe illi ⁊ alterā ⁊
ei q̄ vult tecū in iudicō cōtendere
⁊ tunicā tuā tollere dimitte et pa
liū. Et quicūqꝫ te angariauerit mil
le paſſus vade cū illo ⁊ alia duo.
Qui autē petit a te da ei ⁊ volenti
mutuarē a te ne auertaris. Audiſtis
qꝛ dictū ē. Diliges ꝓximū tuum et
odio hēbis inimicū tuū. Ego āt dico
vob̄ diligite īimicos vr̄os: bn̄faci
te hijs q̄ oderūt vos et orate ꝓ p
ſequētib9 ⁊ calūniantib9 vos ut
ſitis filij pr̄is veſtri q̄ in cel̄ eſt. q̄
ſolē ſuū oriri facit ſuper bonos et
malos ⁊ pluit ſup iuſtos et iniu

ſtos. Si em̄ diligitis eos q̄ vos di
ligūt quā mercedē hēbitis. Nōne
⁊ publicani hoc faciūt. Et ſi ſalu
taueritis frēs vr̄os tm̄. quid am
pli9 facitis. Nōne ⁊ ethnici hoc
faciūt. Eſtote ꝰ vos pfecti ſicut ⁊
pat̄ vr̄ celeſtis pfect9 ē. Ca. vi.

Attēdite ne iuſticiā vr̄am fa
ciatis corā hoīibus vt videa
mini ab eis. alioqn̄ mercedē non
hēbitis apud patrē veſtꝝ q̄ in ce
lis ē. Cū ꝰ facis elemoſinā noli
tuba canere an̄ te. ſic ypocrite faci
unt ī ſynagogis ⁊ in vicis ut ho
norificent̄ ab hoīb3. Amē dico vo
bis receperūt mercedē ſuā. Te aūt
faciēte elemoſinā neſciat ſiniſtra
tua q̄d faciat dextra tua. ut ſit ele
moſina tua in abſcōdito ⁊ pater
tu9 q̄ videt in abſcōdito reddet ti
bi. Et cū oratis nō eritis ſicut ypo
crite q̄ amāt in ſynagogis ⁊ ī an
gul̄ plateaꝝ ſtātes orare ut vide
ant̄ ab hoīb9. Amē dico vob̄ rece
perūt mercedē ſuā. Tu aūt cū ora
ueris intrā ī cubiculū tuū ⁊ clauſo
oſtio ora prē tuū in abſcōdito ⁊
pr̄ tu9 q̄ videt ī abſcōdito reddet
tibi. Orātes āt nolite mltū loq̄. ſic
ethnici faciūt. Putāt em̄ qꝛ ī mul
tiloq̄o ſuo exaudiant̄. Nolite ꝰ aſ
ſimilari eis. Scit em̄ pat̄ vr̄ quid
opus ſit vob̄ an̄q̄ꝫ petatis eū. Sic
ꝰ vos orabitis. Pat̄ noſter q̄ es
in cel̄ ſāctificet̄ nomen tuū. Adue
niat regnū tuū. Fiat volūtas tua
ſicut in celo ⁊ ī terra. Panē noſtꝝ
ſupſubſtātialē da nob̄ hodie. Et
dimitte nob̄ debita nr̄a ſic̄ ⁊ nos
dimittim9 debitorib9 nr̄is. Et ne
nos inducas ī tēptatiōē. ſꝫ libera
nos a malo. Si enim dimiſeritis

hoībꝰ peccata eoꝝ: dimittet et vo
bis paṫ veſter celeſtis delicta vr̄a
Si aūt nō dimiſeritis hominibuſ
nec paṫ veſter dimittet voƀ pecca
ta vr̄a· Cū aūt ieiunatis: nolite fi
eri ſicut ypocrite triſtes. Extermināt
enī faties ſuas: ut pareāt hoībus
ieiunātes· Amen dico voƀ· qꝛ rece
perūt mercedē ſuā· Tu aūt cū ieiu
nas vnge caput tuū ⁊ fatiez tuaz
laua: ne videaris hoībꝫ ieiunās ſꝫ
pr̄i tuo q̇ ē ī abſcōſo ⁊ pr̄ tuꝰ q̇ vi
det ī abſcōſo reddꝫ tibi Nolite the
ſaurizaṙe voƀ theſauros ī ṫrā vbi
erugo ⁊ tīea demoliṫ ⁊ vbi fuēs ef
fodiūt ⁊ furāṫ· theſaurizate āt voƀ
theſauros in celo vbi neqꝫ erugo
neqꝫ tīea demoliṫ ⁊ vbi fuēſ n̄ effo
diūt nec furanṫ. Vbi ē theſaurus
tuꝰ: ibi ē ⁊ cor tuū· Lucerna corpo
ris tui ē oculꝰ tuꝰ· Si oculꝰ tuꝰ fu
erit ſimplex: totū corpꝰ tuū lucidū
erit· Si autē oculꝰ tuꝰ fuerit neq̄
totū corpꝰ tuū tenebroſū erit· Si
ḡ lumē qđ in te eſt tenebre ſunt:
ipſe tenebre quāte erunt. Nemo
pōt duobꝫ dn̄is ſuire Aut eī vnū
odio habebit ⁊ alteꝝ diliget aut
vnū ſuſtinebit ⁊ alteꝝ ꝯtemnet·
Nō poteſtis deo ſeruire ⁊ mamone
Ideo dico voƀ ne ſolliciti ſitis aīe
veſtre q̇d mūducetis· neqꝫ corpi
vro q̇d induamī· Nōne aīa plus
ē q̄ eſca ⁊ corpꝰ plus q̄ veſtimen
tū. Reſpicite volatilia celi qm̄ nō
ſerūt neqꝫ metūt· neqꝫ ꝯgregāt in
horrea ⁊ paṫ veſter celeſtis paſcit
illa· Nōne vos magis pluris eſtis
illis. Quis aūt veſtꝝ cogitans po
teſt adicē ad ſtaturā ſuā cubitū
vnū. Et de veſtimēto quid ſollici
ti eſtis. Cōſiderate lilia agri quō

creſcūt· Non laborant neqꝫ nent·
Dico aūt vobis· quoniā nec ſalo
mon in omni gloria ſua coopertus
eſt ſicut vnum ex iſtis· Si enim fe
num agri qđ hodie eſt ⁊ cras in
clibanum mittitur deus ſic veſtit
q̄nto magis vos minime fidei· No
lite ergo ſolliciti eſſe dicentes q̇d
manducabimus aut quid bibe
mus aut quo operiemur· Hec eī
omnia gentes inquirunt· Scit eī
pater veſter quia hijs omnibus
indigetis· Querite ergo primum
regnū dei ⁊ iuſtitiā eius ⁊ hec om
nia adiciētur vobis· Nolite ergo
ſolliciti eē in craſtinū· Craſtinus
enī dies ſollicitus erit ſibi ipſi· Suf
ficit diei malitia ſua· Ca·vij·

Nolite iudicaṙe ⁊ nō iudicabi
mini· nolite ꝯdēnare ⁊ nō cō
demnabimī· In quo eī iudicio iu
dicaueritis iudicabimī ⁊ in q̄ mē
ſura mēſi fueritis remetieṫ vobis
Quid aūt vides feſtucaz in oculo
fratris tui ⁊ trabem in oculo tuo
nō vides. Aut quomō dices fra
tri tuo frater ſine: eiciā feſtucā de
oculo tuo et ecce trabs eſt in ocu
lo tuo. ypocrita eice primū trabez
de oculo tuo ⁊ tunc videbis eicere
feſtucaz de oculo fratris tui· Noli
te dare ſanctū canibꝰ· neqꝫ mitta
tis margaritas vr̄as ante porcoſ
ne forte ꝯculcēt eas pedibꝰ ſuis ⁊
ꝯūſi dirūpāt vos· Petite ⁊ dabiṫ
voƀ· q̄rite ⁊ inuenietis· pulſate ⁊
apieṫ voƀ· Ōis eī q̇ petit accipit ⁊
qui querit inuenit ⁊ pulſanti ape
rieṫ· Aut q̇s eſt ex vobis hō quez
ſi petierit filiꝰ ſuꝰ panē nūquid la
pidē porriget ei. Aut ſi piſcē petie
rit nūquid ſerpentez porriget ei.

Si ergo vos cū ſitis mali noſtis bō
data dare filijs vrīs· quāto magis
pater veſter q̄ in cel' ē dabit bō petē
tibꝰ ſe.· Oīa ergo quecūq; vultis ut
faciāt vob hoīes ⁊ vos facite illis
Hec ē eīm lex ⁊ ꝓphe· Intrate per
āguſtā portā· q̄ lata porta ⁊ ſpa
tioſa via eſt q̄ ducit ad ꝑdicōez
⁊ multi ſūt qui intrāt ꝑ eam· Quā
anguſta porta ⁊ arta via eſt que
ducit ad vitā et pauci ſūt q̄ inue
niūt eam· Attēdite a falſis ꝓphis
qui veniūt ad vos in veſtimētis
ouiū intrīſecus aūt ſūt lupi rapa
ces· A fructibus eorū ꝯgnoſcetis
eos· Nūquid colligunt de ſpinis
vuas aut de tribulis ficus.· Sic oīs
arbor bō fructꝰ bonos facit· mala
aūt arbor malos fructꝰ facit· Nō
pōt arbor bō malos fructꝰ facere·
neq; arbor mala bonos fructꝰ fa
cere· Oīs arbor q̄ nō facit fructū
bonū excidet̄ ⁊ in ignē mittet̄· Igi
tur ex fructibus eoꝝ cognoſcetis
eos· Nō oīs qui dicit m̄ dn̄e dn̄e
intrabit ī regnū celoꝝ ſ; qui facit
volūtatē pr̄is mei qui ī cel' eſt ipſe
intrabit in regnū celoꝝ· Multi di
cēt m̄ in illa die dn̄e dn̄e nōne in
noīe tuo ꝓphetauimꝰ ⁊ in nomie
tuo demonia eiecimꝰ ⁊ in tuo no
mie v̄tutes multas fecimꝰ ⁊ tunc
ꝯfitebor ill'· q̄r nūq̄ noui vos· Diſ
cedite a me ōnes q̄ opami iniq̄ta
tē· Oīs ergo qui audit v̄ba mea hec
⁊ facit ea· aſſimilabit̄ viro ſapiē
ti qui edificauit domū ſuā ſup pe
trā ⁊ deſcēdit pluuia ⁊ venerunt
flumina ⁊ flauerūt vēti ⁊ irruer̄t
in domū illā ⁊ nō cecidit· Fūdata
eīm erat ſup petrā. Et oīs q̄ audit
v̄ba mea hec ⁊ nō facit ea· ſimilis
erit viro ſtulto q̄ edificauit domū
ſuā ſupr̄ arenam ⁊ deſcendit plu
uia ⁊ venerunt flumina et flaue
runt venti et irruerūt in domum
illā ⁊ cecidit ⁊ fuit ruina eiꝰ mag̃
Et factū ē cū ꝯſūmaſſet iħus v̄ba
hec ādmirabāt̄ turbe ſup doctrina
eiꝰ· Erat eīm docēs eos ſicut ꝑtātē
hn̄s ⁊ non ſicut ſcribe eoꝝ ⁊ pha
riſei· Ca· viij·

Cum aūt deſcēdiſſet de mon
te ſecute ſūt euꝫ turbe multe
et ecce leproſus veniēs adorabat
eū dicēs· Dn̄e ſi vis potes me mū
dare· Et extēdens manū iħus teti
git eū dicēs· Volo mūdare· Et cō
feſtim mūdata ē lepra eiꝰ· Et ait
illi iħus· Vide nemi dixeris· ſ; va
de oſ̄nde te ſacerdoti ⁊ offer munꝰ
tuū qđ p̄cepit moyſes ī teſtimo
niū ill'· Cū aūt introiſſet caphar
naū acceſſit ad euꝫ cēturio rogās
eū ⁊ dicens· Dn̄e puer meꝰ iacet
in domo paliticus ⁊ male torq̄tur
Et ait illi iħus Ego veniā ⁊ curābo
eū· Et rn̄dens cēturio ait· Dn̄e nō
ſū dignꝰ ut ītres ſub tectū meū ſ;
tm̄ dic v̄bo ⁊ ſanabit̄ puer meus
Nam ⁊ ego hō ſū ſub ꝑtāte ꝯſtitu
tꝰ hn̄s ſb me milites ⁊ dico huic
vade ⁊ vadit ⁊ alio veni ⁊ venit
⁊ ſuo meo fac hoc ⁊ fac· Audiēs
aūt iħus miratus ē et ſequētibꝰ
ſe dixit· Amē dico vob, Nō iueni
tantā fidē in iſrl' · Dico aūt vobis
q̄ multi ab oriēte ⁊ occidēte veni
ent ⁊ recūbent cū abrhā ⁊ yſaac
⁊ iacob in regno celoꝝ Filij autē
regni eicient̄ in tenebras exterio
res Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū
Et dixit iħus cēturioni Vade ⁊ ſi
cut credidiſti fiat tibi· Et ſanatus

eſt puer ex illa hora. Et cū veniſſꝫ
ihs ī domū petri vidit ſocrꝫ eiꝰ ia
centē ⁊ febricitātē ⁊ tetigit manū
eiꝰ ⁊ dimiſit eā febris ⁊ ſurrexit ⁊
miniſtrābat ei. Veſpe aūt facto ob
tulerūt ei multos demonia hn̄tes
⁊ eiiciebat ſpūs verbo ⁊ oēs male
hn̄tes curauit ut adimpleret̄ qđ
dictū ē p yſaiā pphāꝫ dicentē. Ip
ſe īfirmitates nrās accepit ⁊ egro
tacōnes nrās portauit. Vidēs aūt
ihus turbas multas circū ſe. iuſ
ſit diſcipulos ire trās fretū. Et ac
cedēs vnꝰ ſcriba ait illi. Magiſter
ſeq̄r te quocūqꝫ ieris. Et dic̄ ei ihe
ſus. Vulpes foueas hn̄t et volu
cres celi nidos. filiꝰ aūt hoīs non
habꝫ vbi caput ſuū reclinet. Aliꝰ
autē de diſcipul' eiꝰ ait illi. Dn̄e: p
mitte me p̄mū ire ⁊ ſepelire prēm
meū. Ihs aūt ait illi. Sequere me
⁊ dimitte mortuos ſepelire mortu
os ſuos. Et aſcendēte eo ī nauicu
lā ſecuti ſūt eū diſcipuli eiꝰ ⁊ ecce
motus magnus factus ē in mari
ita ut nauicula operiret̄ fluctibꝰ.
Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerūt
⁊ ſuſcitauerūt eū dicētes. Dn̄e: ſal
ua nos pimus. Et dicit eis ihus.
Quid timidi eſtis modice fidei.
Tūc ſurgēs imperauit vētis ⁊ ma
ri ⁊ facta ē trāquillitas mag̃. Por
ro hoīes mirati ſūt dicētes. Qual'
ē hic. qꝛ vēti ⁊ mare obediūt ei. Et
cū veniſſet ihs trās fretū in regio
nē geraſenoꝝ: occurrerūt ei duo
hn̄tes demoīa de monumētis exe
untes ſeui nimis. ita ut nemo poſ
ſet trāſire p viā illā. Et ecce clama
uerūt dicētes. Quid nob ⁊ tibi ihu
fili dei. Veniſti huc an̄ tēpꝰ torq̄
re nos. Erat autē nō lōge ab illis

grex porcoꝝ multoꝝ paſcens. De
mones aūt rogabāt eū dicentes.
Si eiicis nos hinc: mitte nos ī gre
gē porcoꝝ. Et ait illis. Ite. At illi
exeūtes abierūt in porcos. Et ecce
magno impetu abijt totꝰ grex p
p̄ceps ī mare ⁊ mortui ſūt in aq̄s
Paſtores aūt fugerūt ⁊ venientes ī
ciuitatē nūtiauerūt hec omia ⁊ de
hijs q̄ demoīa habuerāt. Et ecce
tō ciuitas exijt obuiā ihu ⁊ viſo
eo rogabant eum ut tranſiret a fi
nibus eoꝝ.

Capitulū. ix.

Et aſcendēs ihs in nauiculā
trāſfretauit et venit in ciuita
tē ſuā. Et ecce offerebāt ei paliticū
iacentē ī lecto. Et vidēs ihs fidē il
loꝝ: dixit palitico. Confide fili. Re
mittūt̄ tibi pctā tua. Et ecce q̄dā
de ſcrib' dixerūt itr̄ ſe. Hic blaſphe
mat. Et cū vidiſſꝫ ihs cogitacōes
eoꝝ dixit. Vt q̄d cogitatis mala
ī cordibꝰ vrīs. Quid ē faciliꝰ dicē
dimittuntur tibi peccata: an dice
re ſurge ⁊ ambula. Vt autē ſcia
tis qꝛ filiꝰ hoīs habet ptātem di
mittendi pctā in terra. tūc ait pa
ralitico. ſurge tolle lectū tuū ⁊ va
de in domū tuā. Et ſurrexit ⁊ abijt
in domū ſuā. Videntes aūt turbe ti
muerūt ⁊ glificauerūt deū q̄ dedit po
teſtatē talē hoībꝰ. Et cū trāſiret inde
ihs vidit hoīem ſedentē ī theloneo
matheū nomine. Et ait illi. Seque
re me. Et ſurgens ſecutus eſt eum
Et factū eſt diſcumbente eo in do
mo: ecce multi publicani et pecca
tores venientes diſcumbebant cū
iheſu ⁊ diſcipulis eius. Et videntes
phariſei dicebant diſcipulis eiꝰ.
Quare cū publicanis ⁊ pctōribꝫ mā
ducat mgr̄ vr̄. At ihs audiēs ait

Nõ ē opus valentibꝰ medicus. ſꝫ
male hñtibꝰ. Euntes āt diſcite q̄d
ē: miam volo et nõ ſacrificiũ. Nõ
enĩ veni vocare iuſtos. ſꝫ peccatores
Tũc acceſſerũt ad eũ diſcipuli io
hãnis dicẽtes. Quare nos ⁊ pha
riſei ieiunamꝰ frequent᷑. diſcipuli
aũt tui nõ ieiunãt. Et ait illꝭ ih̄s.
Nũquid pñt filij ſpõſi luge᷑ q̄diu
cũ illis ē ſpõſus. Veniẽt āt dies
cũ auferet᷑ ab eis ſpõſus et tũc ie
iunabũt Nemo autẽ immittit cõ
miſſuraꝫ pãni rudis in veſtimẽtũ
vetus. Tollit enĩ plenitudinẽ eiꝰ
a veſtimẽto ⁊ peior ſciſſurã fit. Ne
qꝫ mittũt vinũ nouũ in vtres ve
teres. Alioq̄n rũpunt᷑ vtres ⁊ vi
nũ effundit᷑ ⁊ vtres pereũt. Sed
vinũ nouũ in vtres nouos mit
tũt et ābo ꝯſuant᷑. Hec illo loquẽ
te ad eos. ecce prĩceps vnꝰ acceſ
ſit ⁊ adorabat eũ dicẽs. Dñe filia
mea mõ defũcta ē. ſꝫ veni impone
manũ ſup eã ⁊ viuet. Et ſurgens
ih̄s ſeq̄bat᷑ eũ ⁊ diſcipuli eius.
Et ecce mulier q̄ ſãguĩs fluxuꝫ pa
tiebat᷑ duodecĩ ãnis acceſſit retro
⁊ tetigit fimbriã veſtimẽti eiꝰ. Di
cebat enĩ intra ſe. Si tetigero tm̄
veſtimentũ eiꝰ ſalua ero. At ih̄s
ꝯuerſus ⁊ vidẽs eã dixit. Confide
filia Fides tua te ſaluã fecit. Et ſal
ua fcã ē mulier ex illa hora. Et cũ
veniſſet ih̄s in domũ prĩcipis ⁊
vidiſſet tibicines ⁊ turbã tumul
tuantẽ dicebat. Recedite. nõ ē enĩ
mortua puella. ſꝫ dormit. Et deride
bãt eũ. Et cũ eiecta eſſet turba in
trauit ⁊ tenuit manũ eiꝰ ⁊ dixit.
Puella ſurge ⁊ ſurrexit puella. Et
exijt fama hec in vniuſã terrã. Et
trãſeunte inde ih̄u ſecuti ſunt euꝫ
duo ceci clamãtes ⁊ dicẽtes. Miſe
rere noſtri fili dauid. Cũ aũt veniſ
ſet domũ acceſſerũt ad eũ ceci ⁊ dic᷑
eis ih̄s. Creditis q꞉ hoc poſſum fa
cere vob᷑. Dicũt ei. vtiqꝫ dñe. Tũc
tetigit oculos eoꝝ dicẽs. Scd̄m fi
dẽ vrãm fiat vob᷑ Et apti ſũt oculi
eoꝝ. Et cõminatus eſt eis ih̄us di
cens. Videte ne q̊s ſciat. Illi autẽ
exeũtes diffamauerũt eũ in tota
t᷑ra illa. Egreſſis autẽ illis ecce ob
tulerunt ei hoiem mutũ demoniũ
hñtem ⁊ eiecto demonio locutus
eſt mutꝰ ⁊ mirate ſũt turbe dicen
tes. Nũq̄ꝫ apparuit ſic i iſrl᷑. Pha
riſei aũt dicebãt. In prĩcipe demo
nioꝝ eicit demones. Et circuibat
ih̄us oẽs ciuitates ⁊ caſtella do
cens in ſynagogis eoꝝ ⁊ p̄dicãs
euangeliũ regni et curãs oẽm lã
guorẽ ⁊ oẽm infirmitatẽ. Videns
aũt turbas miſertꝰ ē eis. q꞉ erãt
vexati ⁊ iacẽtes ſicut oues nõ ha
bentes paſtorẽ Tũc dicit diſcipu
lis ſuis. Meſſis quidẽ multa. opa
rij āt pauci. Rogate ḡ dñm meſ
ſis ut mittat op̄arios in meſſem
ſuam. Ca. decimũ.

ET conuocatis duodecim diſci
pul᷑ ſuis. dedit illis ptãtem
ſpirituũ imũdoꝝ ut eicerẽt eos et
curãrent oẽm lãguorẽ ⁊ oẽm infir
mitatẽ. Duodecĩ aũt noĩa diſcipu
loꝝ ſũt hec. Primꝰ ſymõ q̄ dicit᷑
petrꝰ ⁊ ãdreas frat᷑ eiꝰ. philippꝰ
⁊ bartholomeꝰ. iacobꝰ zebedei ⁊
iohẽs frater eius. thomas et ma
theꝰ publicanꝰ ⁊ iacobꝰ alphei ⁊
thadeꝰ. ſymõ chananeꝰ ⁊ iudas
ſcariothis qui ⁊ tradidit eũ. Hos
duodecĩ miſit ih̄us p̄cipiens eis
dicens. In viã gẽtiũ ne abieritis

⁊ in ciuitates ſamaritanorū ne in
traueritis· ſ; potiuſ ite ad oues q̄
pierūt dom⁹ iſrl'· Euntes autē p̄di
cate dicentes· q̄r appropinq̄bit re
gnū celoꝝ· Infirmos curate· mor
tuos ſuſcitate· leproſos mūdate·
demones eicite· grātis accepiſtis· g̃
tis date· Nolite poſſidē auꝝ neq;
argētū neq; pecuniā ī zonis v̄ris·
Nō peraꝫ ī via neq; duas tunicas
neq; caltiamēta neq; v̄gā· dign⁹
enī ē opari⁹ cibo ſuo· In quācūq;
aūt ciuitatē aut caſtellū intraue
ritis: īterrogate q̄s in ea dign⁹ ſit
⁊ ibi manete donec exeatis· Intrā
tes aūt ī domū ſalutate eā dicētes
Pax huic domui· Et ſi q̄dē fuerit
dom⁹ digna: veniet pax v̄rā ſup eā
ſi aūt nō fuerit digna: pax v̄rā re
uertet' ad vos· Et quicūq; nō rece
perit vos neq; audierit ſermones
v̄ros: exeūtes foras de domo vel ci
uitate excutite puluereꝫ de pedib⁹
v̄ris· Amē dico vob' tolerabilius
erit terre ſodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ ī
die iudicij q̄ꝫ illi ciuitati· Ecce ego
mitto vos ſic̄ oues ī medio lupo
rū· Eſtote ꝰ prudētes ſic̄ ſerpētes
⁊ ſimplices ſic̄ columbe· Cauete au
tē ab hoībꝫ· Tradēt enī vos ī cōci
lijs et in ſynagogis ſuis flagella
būt vos ⁊ ad reges ⁊ p̄ſides duce
mini ꝓp̄t' me ī teſtimoniū ill' ⁊ gē
tib⁹· Cū aūt tradēt vos: nolite co
gitaē quō aut q̄d loq̄mini· Dabi
tur enī vob' ī illa hoā q̄d loq̄mini
Nō enī vos eſtis q̄ loq̄mini· ſ; ſpi
ritus prīs v̄ri q̄ loq̄tur ī vob' Tra
det aūt frat' frēꝫ ī mortē et pr̄ filiū
⁊ inſurgent filij in p̄ntes ⁊ morte
eos afficient ⁊ eritis odio oībus
ꝓp̄t' nomē meuꝫ· Qui aūt pſeuera

uerit vſq; in finem hic ſalu⁹ erit·
Cū aūt pſequent' vos in ciuitate
iſta: fugite in aliā· Amen dico vo
bis nō ꝯſūmabitis ciuitates iſrl'· do
nec veniat fili⁹ hoīs· Nō eſt diſci
pulus ſup magiſtꝝ nec ſeru⁹ ſup
dn̄m ſuū. Sufficit diſcipulo ut ſit
ſicut magiſter ei⁹ ⁊ ſeruo ſic̄ dn̄s
ei⁹· Si patrēfamilias beelzebub
vocauerunt: q̄ntomagiſ domeſti
cos ei⁹· Ne ergo timueritis eos·
Nihil enī ē optū q̄d nō reueletur
⁊ occultū q̄d nō ſciat'· Q̄d dico vo
bis in tenebriſ dicite in lumine ⁊
q̄d in aure auditis p̄dicate ſup te
cta· Et nolite timere eoſ q̄ occidunt
corp⁹· aīaꝫ aūt nō pnt occidere·
ſ; potiuſ timete eū qui pōt ⁊ aīaꝫ
⁊ corp⁹ pdere in iehennā· Nonne
duo paſſeres aſſe veneūt ⁊ vnuſ
ex ill' nō cadet ſup terraꝫ ſine prē
v̄ro· Veſtri aūt ⁊ capilli capitis
oēs numerati ſūt· Nolite ergo ti
mere: multis paſſeribuſ meliores
eſtis vos· Omnis ergo qui confi
tebitur me coraꝫ hominib⁹· confi
tebor ⁊ ego eum coraꝫ patre meo
qui in celis eſt· Qui aūt negauerit
me corā hominib⁹: negabo ⁊ ego
eum coraꝫ patre meo qui in celis
eſt· Nolite arbitrari quia pacem
venerim mittere in terram· Nō ve
ni pacē mittere ſed gladiū· Veni
enim ſeparare hominē aduerſuſ
patreꝫ ſuum ⁊ filiā aduerſus ma
treꝫ ſuā ⁊ nurum aduerſus ſocrū
ſuam ⁊ inimici hominiſ domeſtici
eius· Qui amat patrē aut matrē
pluſ q̄ꝫ me non eſt me dign⁹ Et q̄
amat filiū ꝯ filiā ſup me nō ē me
dign⁹· Et q̄ nō accipit cruceꝫ ſuaꝫ
⁊ ſequitur me nō eſt me dignus·

Qui inuenit aīaꝫ suā· ꝑdet illā ⁊
q̄ ꝑdiderit aīaꝫ suā ꝓpꝰ me inue
niet eā· Qui recipit vos me recipit
et q̄ me recipit recipit eū q̄ me mi
sit. Qui recipit ꝓpheam in nomine
ꝓphe mercedē ꝓphe accipiet· Et q̄
recipit iustū in noīe iusti mercedē
iusti accipiet· Et quicūq; potuꝫ de
derit vni ex minimis istis caliceꝫ
aque frigide tm̄ in noīe ꝺ scipuli
Amen dico vob̄ nō ꝑdet mercedē
suam· Ca·xi·
ET factū est cū ꝯsūmasset ihe
sus ꝑcipiēs duodecim disci
pul̄ suis· trāsijt inde ut doceret ⁊ ꝑ
dicaret ī ciuitatibꝫ eoꝝ· Johēs āt
cum audisset in vincul̄ opa xpi·
mittēs duos de discipul̄ suis ait
illi Tu es q̄ venturꝰ es an aliū ex
pectamꝰ· Et rn̄dens ihūs ait illis
Eūtes renūtiate iohi q̄ audistis ⁊
vidistis· Ceci vidēt· claudi ambu
lant· leprosi mūdant· surdi audi
unt· mortui resurgūt· paupes euā
gelizant ⁊ btūs est qui nō fuerit
scādalisatus ī me· Illis autē abeū
tibꝰ cepit ihūs dicere ad turbas
de iohe· Quid existis in desertū vi
dere· Arundinē vēto agitatam·
Sꝫ q̄d existis videre· Hoīem mol
libꝫ vestitū· Ecce q̄ mollibꝰ vestiū
tur ī domibꝰ regū sunt· Sꝫ q̄d exi
stis videre· Prophaꝫ· Etiaꝫ dico
vob̄ ⁊ plus q̄ ꝓphaꝫ· Hic ē ei de
q̄ scriptū ē· Ecce ego mitto vobis
angelū meū an̄ faciē tuā q̄ prepa
rabit viā tuā an̄ te· Amē dico vo
bis nō surrexit int̄ natos mulieꝝ
maior iohe baptista· Qui aūt mi
nor ē in regno celoꝝ· maior ē illo·
A diebꝰ aūt iohis baptiste vsq;
nūc regnū celoꝝ vim patit̄ ⁊ vio

lenti rapiūt illud· Oēs enī ꝓphe ⁊
lex vsq; ad iohem ꝓphauerūt et
si vultis recipe ipe est helias q̄ vē
turꝰ est· Qui hꝫ aures audiendi
audiat· Cui aūt similē estimabo
gn̄acōem istā· Simil̄ ē pueris se
dentibꝫ ī foro q̄ clamantes coeq̄li
bꝰ dicūt· Cecinimꝰ vob̄ ⁊ non sal
tastis· lamētauimꝰ ⁊ nō planxistis
Venit enī iohēs neq; māducans
neq; bibēs et dicunt demoniū hꝫ
Veīt filiꝰ hoīs māducās ⁊ bibēs
⁊ dicūt ecce hō vorax ⁊ potator vi
ni· publicanoꝝ et pctōꝝ amicus
Et iustificata ē sapiētia a filijs su
is· Tūc cepit exprobrarē ciuitati
bus in q̄bꝰ facte sūt plurime v̄tu
tes eiꝰ· q̄a n̄ egissent pn̄iaꝫ· Ve ti
bi corozaim· ve tibi bethsaida· q̄r
si in tyro ⁊ sydone facte eēnt v̄tu
tes que facte sūt in vob̄· olim in ci
litio ⁊ cinere pn̄iaꝫ ēgissent· Veꝝ
tn̄ dico vobis tyro ⁊ sydone remis
siꝰ erit in die iudicij q̄ꝫ vob̄· Et tu
capharnaū· nūquid vsq; in celū
exaltaberis· Vsq; in infernū descē
des· q̄r si in sodomis facte fuissent
v̄tutes q̄ facte sūt in te forte man
sisset vsq; in hāc diē· Verūtamē
dico vob̄ q̄r terre sodomoꝝ remis
siꝰ erit ī die iudicij q̄ꝫ tibi· In illo
tpe rn̄dens ihūs dixit· Cōfitebor
tibi pat̄ dn̄e celi ⁊ terre· q̄a abscō
disti hec a sapiētibꝰ ⁊ prudentibꝰ
⁊ reuelasti ea puulis· Ita pat̄ qm̄
sic fuit placitū an̄ te· Oīa m̄ tradi
ta sunt a prē meo. Et nemo nouit
filiū n̄ pat̄· neq; patrē q̄s nouit n̄
filiꝰ ⁊ cui voluerit filius reuelare
Venite ad me oēs q̄ laboratis et
onerati estis ⁊ ego refitiam vos
Tollite iugum meuꝫ super vos ⁊

diſcite a me qꝛ mitis ſū et humil
corde ⁊ inuenietis requiē aīab⁹
veſtris Jugum eñ meū ſuaue eſt
⁊ onus meū leue. Ca.xij.

In illo tēpe abijt ihūs p ſata ſab
bato. diſcipuli aūt ei⁹ eſurientes
ceperūt vellere ſpicas ⁊ mādicaē
Phariſei aūt vidētes dixerūt ei. Ec
ce diſcipuli tui faciūt qđ ñ licz eis
facē ſabbatis. At ille dixit eis. Nō
legiſtis quid fecerit dauid qñ eſu
rijt et q̄ cū eo erāt. quō intrauit ī
domū dei ⁊ panes ꝓpoſitōis come
dit q̄s ñ licebat ei edere neqꝫ hijs
q̄ cū eo erant: ñ ſolis ſacerdotibꝫ.
Aut nō legiſtis in lege qꝛ ſabba
tis ſacđotes ī tēplo ſabbatū vio
lāt ⁊ ſine crimine ſūt. Dico autē
vob. qꝛ tēplo maior ē hic. Si autē
ſciretis q̄d ē miſericordiā volo et
nō ſacrificiū: nūq̄ ɔdēnaſſetis ino
centes. Dñs eñ eſt fili⁹ hoīs: etiā
ſabbati. Et cū inde trāſiſſet venit
ī ſynagogā eoꝝ. Et ecce hō manū
hñs aridā. Et īterogabāt eū dicē
tes. Si licet ſabbatis curare. Vt
accuſarēt eum. Ipe aūt dixit illis.
Quis erit ex vob hō q̄ habeat ouē
vnā. Et ſi ceciderit hec ſabbatis ī
foueā: nōne tenebit ⁊ leuabit eā.
Quāto magis melior ē homo oue.
Itaqꝫ licz ſabbatis bñfacere Tūc
ait hoī. Extēde manū tuā. Et exten
dit ⁊ reſtituta eſt ſanitati ſicut al
tera. Exeūtes aūt phariſei: ɔſiliū
faciebāt adūſus eum quō pderēt
eū. Ihūs aūt ſciens receſſit inde ⁊
ſecuti ſunt eū multi ⁊ curauit eos
oēs. Et p̄cepit eis ne maīfeſtū eū
facerent: ut adimpleret̄ qđ dictū
ē p yſaiā ꝓphā dicentē. Ecce pu
er me⁹ quē elegi: dilectus me⁹ in

quō bñ ɔplacuit aīe mee. Ponā
ſpm̄ meū ſup eū ⁊ iudiciū gētib⁹
nūciabit. Nō ɔtendet neqꝫ clama
bit: neqꝫ audiet aliq̄s in plateis
vocē ei⁹. Arūdinē quaſſatā nō cō
fringet et linū fumigās nō extin
guet: donec eiciat ad victoriā iudi
ciū ⁊ in noīe ei⁹ gentes ſpabunt.
Tūc oblat⁹ ē ei demoniū habēs
cecus ⁊ mutus ⁊ curauit eū ita ut
loqueret̄ ⁊ videret. Et ſtupebant
oēs turbe ⁊ dicebāt. Nūquid hic
ē fili⁹ dauid. Phariſei aūt audi
entes dixerūt. Hic nō eicit demōes
ñ in beelzebub pncipe demoniorū
Ihs aūt ſciēs cogitacōes eorū di
xit eis. Omē regnū diuiſū cōtra ſe
deſolabit̄ ⁊ oīs ciuitas vel dom⁹
diuiſa ɔtra ſe ñ ſtabit Et ſi ſatha
nas ſathanā eicit: aduēſus ſe di
uiſus ē. Quō ḡ ſtabit regnū ei⁹.
Et ſi ego ī beelzebub eiCio demōes
filij vrī i q̄ eiciūt. Ideo ipi iudices
erūt vri. Si āt ego ī ſpū dei eicio de
mones: igit̄ puenit in vos regnū
dei Aut quō pōt quiſq̄ intrare in
domū fortis ⁊ vaſa ei⁹ diripe niſi
p̄us alligauerit fortem. Et tūc do
mū illi⁹ diripiet. Qui non ē mecū
cōtra me ē ⁊ q̄ nō ɔgregat mecuꝫ
ſpgit. Ideo dico vob. omē peccatū
⁊ blaſphemia remittet̄ hoībꝫ. ſpi
ritus aūt blaſphemie nō remitte
tur. Et quicūqꝫ dixerit verbum
contra filiuꝫ hominis remittetur
ei. qui autem dixerit contra ſpiri
tumſanctum non remittetur ei.
neqꝫ in hoc ſeculo neqꝫ in futuro.
Aut facite arborem bonam et fru
ctum eius bonum. aut facite arbo
rem malam et fructū eius maluꝫ
Siquidē ex fructu arbor agnoſcit̄

Progenies viperaꝝ·quō poteſtis
bō loq̄ cū ſitis mali.Ex abūdātia
em̄ cordis os loquit̄·Bonꝰ hō de
bono theſauro ꝓfert bō.Et malꝰ
hō de malo theſauro ꝓfert mala
Dico āt vob̄ qm̄ oē verbuꝫ otioſū
qḋ locuti fuerint hoīes reddent ra
tioneꝫ de eo in die iudicij·Ex verb
em̄ tuis iuſtificaberis ⁊ ex verbis
tuis ↄdēnaberis·Tūc rn̄derūt ei q̄
dam de ſcribis et phariſeis dicen
tes·Magiſter volumꝰ a te ſignū
videre·Qui rn̄dens ait illis·Gn̄a
tio mala ⁊ adultera ſignū querit
⁊ ſignū nō dabit̄ ei n̄ ſignū ione
ꝓphe·Sicut em̄ fuit ionas in ven
tre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribus nocti
bꝰ·ſic erit filiꝰ hoīs in corde terre
tribꝰ diebꝰ ⁊ tribus noctibꝰ·Vi
ri niniuite ſurgēt in iuditio cū ge
neracōne iſta ⁊ ↄdēnabunt eā·q̄r
penitentiā egerūt in p̄dicacōe io
ne Et ecce plus q̄ȝ iona h̄·Regina
auſtri ſurget in iudicō cū gn̄acō
ne iſta ⁊ ↄdēnabit eaꝫ·q̄r venit a
finibꝰ terre audiē ſapientiā ſalo
mōis Et ecce plus q̄ȝ ſalomō hic·
Cū aūt immūdus ſpūs exierit ab
hoīe ambulat p loca arida q̄rēs
requiē et nō iuenit·Tūc dicit Re
uertar in domū meaꝫ vn̄ exiui·Et
veniēs inuenit eā vacantē ſcopis
mundatā ⁊ ornataꝫ·Tūc vadit
et aſſumit ſepteꝫ alios ſpūs ſecū
neq̄tiores ſe ⁊ intrātes hitant ibi
et fiūt nouiſſima hoīs illiꝰ peiora
p̄oribus·Sic erit ⁊ gn̄acōni huic
peſſime·Adhuc eo loquente ad
turbas·ecce mat̄ eiꝰ ⁊ fratres ſta
bant foris q̄rentes loqui ei·Dixit
aūt ei quidā·Ecce mat̄ tua ⁊ frēs
tui foris ſtāt q̄rentes te·At ipſe re

ſpōdens dicēti ſibi ait·Que ē mat̄
mea ⁊ q̄ ſunt frēs mei.Et extēdēs
manuꝫ in diſcipulos ſuos dixit·
Ecce mr̄ mea ⁊ fratres mei·Quicū
q̄ȝ em̄ fecerit volūtatē pr̄is mei q̄ ī
celis eſt ipſe meus frater ſoror et
mater eſt· ¶Ca·xiij·

In illo die exiens ih̄us de do
mo ſedebat ſecus mare ⁊ cō
gregate ſūt ad eū turbe multe ita
ut in nauiculaꝫ aſcendēs ſederet ⁊
oīs turba ſtabat in litore ⁊ locu
tus ē eis multa in parabol̄ dicēs
Ecce exijt qui ſeminat ſemiare·Et
dū ſemiat quedā ceciderūt ſecus
viā ⁊ venerūt volucres ⁊ comede
rūt ea·Alia aūt ceciderūt in petro
ſa vbi nō habebāt terraꝫ multaꝫ
⁊ ↄtinuo exorta ſūt q̄r n̄ habebāt
altitudinē terre·Sole āt orto eſtu
auerūt ⁊ q̄r nō habebāt radicem
aruerūt·Alia aūt ceciderūt in ſpi
nas ⁊ creuerūt ſpine ⁊ ſuffocaue
rūt ea·Alia aūt ceciderūt in terrā
bonā ⁊ dabāt fructū·aliud cente
ſimum·Aliud ſexageſimū·aliud
triceſimū·Qui hꝫ aures audiēdi
audiat·Et accedētes diſcipuli di
xerūt ei·Quare in parabol̄ loq̄ris
eis.Qui rn̄dens ait ill̄·Quia vob̄
datū eſt noſſe miſteria regni celo
rū illis aūt nō ē datū·Qui em̄ hꝫ
dabit̄ ei ⁊ abundabit·q̄ aūt non
hꝫ ⁊ qḋ hꝫ auferet̄ ab eo·Ideo in
parabolis loquor eis·q̄r vidētes
nō vidēt ⁊ audiētes nō audiunt
neq̄ȝ intelligūt ⁊ adimplet̄ in eis
ꝓphetia yſaie dicētis·Auditu au
dietis ⁊ nō intelligetis ⁊ vidētes
videbitis et nō videbitis·Incraſ
ſatū eſt em̄ cor ꝑpli huiꝰ ⁊ auribꝫ
grauit̄ audierunt ⁊ oculos ſuos

clauſerūt: neq̄n videant oculis et
auribꝰ audiāt ⁊ corde intelligāt
⁊ ꝯuertant̄ ⁊ ſanē eos. Veſtri āt
beati oculi q̄ vidēt ⁊ aures veſtre
q̄ audiūt. Amen quippe dico vo
bis. q̄ multi ꝓphe ⁊ iuſti cupierūt
videre q̄ videtis ⁊ nō viderūt ⁊ au
dire que auditis ⁊ nō audierunt
Vos ḡ audite pabolā ſeminātis
Oīs qui audit verbū regni et nō
intelligit: venit malus ⁊ rapit qd̄
ſeminatuz ē in corde eiꝰ. Hic ē qui
ſecus viā ſeminatꝰ ē. Qui aūt ſup
petroſa ſemiatus ē. hic ē q̄ verbū
audit ⁊ ꝯtinuo cū gaudio accipit
illud. Nō habet aūt in ſe radicez.
ſʒ eſt tpal̄. Facta aūt tribulatiōe
⁊ pſecucōe ꝓpt̄ verbū ꝯtinuo ſcā
daliſat̄. Qui aūt eſt ſeminatus i
ſpinis. hic ē q̄ verbū dei audit et
ſollicitudo ſeculi iſtiꝰ ⁊ fallatia di
uitiaꝝ ſuffocat verbum ⁊ ſine fru
ctu efficit̄. Qui vero in terrā bonaz
ſeminatꝰ eſt. hic ē qui audit ver
bū ⁊ intelligit ⁊ fructū affert ⁊ fa
cit aliud q̄dez centeſimū aliud āt
ſexageſimū aliud vero triceſimū.
Aliā pabolaz ꝓpoſuit ill̄ dicēs. Si
mile factū ē regnuz celoꝝ hoī q̄ ſe
miauit bonū ſemē i agro ſuo. Cū
aūt dormirēt hoīes venit inimicꝰ
eiꝰ ⁊ ſupſemiauit zizania i medio
tritici ⁊ abijt. Cū aūt creuiſſet her
ba ⁊ fructū feciſſet: tūc apparuerūt
⁊ zizania. Accedētes aūt ſerui pr̄is
familias dixerūt ei. Dn̄e: nōne bonū
ſemen ſeminaſti i agro tuo. Vn̄
ergo habꝫ zizania. Et ait illis. Ini
micus homo hoc fecit. Serui aūt
dixerūt ei. Vis imus ⁊ colligimꝰ
ea. Et ait. Nō. Ne forte colligētes
zizania eradicetis ſimul̄ cum eis ⁊

tritictū. Sinite vtraq̄ creſcere vſq̄
ad meſſez ⁊ i tpe meſſis dicā meſ
ſoribꝫ. Colligite p̄mū zizania ⁊ al
ligate ea faſciculos ad ꝯburendū.
triticū aūt ꝯgregate i horreū meū
Aliā pabolā ꝓpoſuit eis dicēs. Si
mile ē regnū celoꝝ grāno ſinapis
qd̄ accipiēs hō ſeminauit i agro
ſuo qd̄ minimū quidē ē oībꝰ ſemi
nibꝰ. Cuz āt creuerit maiꝰ ē oībꝰ
oleribꝰ ⁊ fit arbor ita ut volucres
celi veniāt ⁊ habitēt i ramis eiꝰ.
Aliā pabolā locutus ē eis. Simile
ē regnū celoꝝ fermēto qd̄ acceptū
mulier abſcōdit in farine ſatis tri
bus: donec fermētatū ē totū. Hec
oīa locutꝰ ē iħus i pabol̄ ad tur
bas ⁊ ſine pabol̄ nō loq̄bat̄ eis
ut ipleret̄ qd̄ dictuz erat ꝑ ꝓphaz
dicentē. Aperiā i pabol̄ os meum
eructabo abſcōdita a ꝯſtitucōne
mūdi. Tūc dimiſſis turbis venit
i domū ⁊ acceſſerūt ad eū diſcipuli
eiꝰ dicentes. Ediſſere nob̄ pabolā
zizanioꝝ agri. Qui rn̄dēs ait. Qui
ſemiat bonū ſemen: eſt filiꝰ hoīs.
Ager aūt. ē mūdꝰ. Bonuz vero ſe
mē. hij ſūt filij regni. zizania āt. fi
lij ſūt neq̄. Inimicꝰ aūt q̄ ſemia
uit ea. ē dyabolꝰ. Meſſis vero. ꝯſū
macō ſeculi ē. Meſſores aūt. āgeli
ſūt. Sic ḡ colligūt̄ zizania et igni
ꝯburūt̄. ſic erit i ꝯſūmacōe ſeculi.
Mittet filiꝰ hoīs āgelos ſuos ⁊
colligēt de regno eiꝰ oīa ſcādala ⁊
eos q̄ faciūt iniq̄tatē ⁊ mittēt eos
i caminū ignis. Ibi erit fletꝰ ⁊ ſtri
dor dētiū. Tūc iuſti fulgebūt ſicut
ſol i regno pr̄is eoꝝ. Qui hꝫ aures
audiēdi audiat: Simile ē regnuz
celoꝝ theſauro abſcōdito i agro
quez qui inuenit homo abſcōdit

et p̄ gaudio illiꝰ vadit ⁊ vendit
vniuſa q̄ hꝫ ⁊ emit agrū illū· Jte
rū ſimile ē regnū celoꝝ hoī nego
tiatori q̄rēti bonas margaritaſ
Jnuēta aūt vna p̄cioſa margari
ta abijt ⁊ vendidit oīa q̄ habuit
⁊ emit eā· Jteꝝ ſimile ē regnū ce
loꝝ ſagene miſſe in mare et ex oī
gn̄e piſciū ꝯgregāti· Quā cum im
pleta eēt educentes ⁊ ſecus litus
ſedētes· elegerūt bonos in vaſa·
malos aūt foras miſerūt· Sic erit
in ꝯſūmacōne ſeculi· Exibūt ange
li et ſepabūt malos de medio iu
ſtoꝝ ⁊ mittēt eos i caminū ignis
ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiū· Jn
tellexiſtis hec oīa. dicūt ei Etiam
Ait illis. Jō oīs ſcriba doctꝰ in re
gno celorū ſimil' ē hoī patriſfami
lias q̄ ꝓfert de theſauro ſuo no
ua ⁊ vetera· Et factū ē cū cōſūmaſ
ſet ihūs parabolas iſtas trāſijt
inde Et veniēs in patriā ſuā doce
bat eos in ſynagogis eoꝝ ita ut
mirarētur ⁊ dicerent· Vñ huic ſa
piētia hec ⁊ v̄tutes. Nōne hic eſt
fabri filiꝰ. Nōne mat' eiꝰ dicitur
maria ⁊ frēs eiꝰ iacobꝰ ⁊ ioſeph
⁊ ſymō et iudas ⁊ ſorores eiꝰ nō
ne oēs apd' nos ſūt. Vñ ḡ huic
oīa iſta. Et ſcādaliſabant i eo·
Jhūs aūt dixit eis· Nō eſt ꝓpha
ſine honore n̄ in patria ſua ⁊ i do
mo ſua· Et n̄ fec̄ ibi v̄tutes mltas
ꝓpt' icredulitatē illoꝝ· Ca·xiiij·

IN illo tp̄e audiuit herodes
tetracha famā ihū ⁊ ait pu
eris ſuis· Hic eſt iohēs baptiſta
ipē ſurrexit a mortuis ⁊ ideo v̄tutes
opant' in eo· Herodes eñ tenuit
iohannē ⁊ alligauit eū ⁊ poſuit i
carcerē ꝓpt' herodiadē vxorē fr̄is
ſui· Dicebat eñ illi iohēs· Nō licꝫ
tibi habē eā· Et volens illū occide
re timuit ꝓplm· q2 ſicut ꝓpham eū
habebāt· Die aūt natal' herodis
ſaltauit filia herodiadis i medio
⁊ placuit herodi· Vñ cū iuramē
to pollicitꝰ eſt ei dare qdcūqꝫ po
ſtulaſſet ab eo· At illa p̄monita
a matre ſua da m̄ inq̄t hic i diſco
caput iohīs baptiſte· ⁊ ꝯtriſtatꝰ
ē rex· ꝓpt' iuramentū autē ⁊ eos q̄
pit' recūbebāt iuſſit dari· Miſitqꝫ
et decollauit iohēm in carcere· Et
allatū ē caput eiꝰ in diſco ⁊ datū
eſt puelle ⁊ illa attulit matri ſue
Et accedētes diſcipli eiꝰ tulerūt cor
pus eiꝰ ⁊ ſepelierūt illud ⁊ veniē
tes nūtiauerūt ihū· Qd cū audiſ
ſet ihūs ſeceſſit inde in nauiculā
i locū deſ'tū ſeorſū· Et cū audiſſent
turbe ſecute ſunt eū pedeſtres de ci
uitatibꝰ· Et exiens vidit turbam
multā ⁊ miſ'tus eſt eis ⁊ curauit
languidos eoꝝ· Veſpe aūt facto
acceſſerūt ad eū diſcipuli eiꝰ dicē
tes· Deſertꝰ eſt locus ⁊ hora iam
p̄terijt dimitte turbas ut eūtes i
caſtella emant ſibi eſcas· Jheſus
aūt dixit eis· Non hñt neceſſe ire
date illis vos māducare· Rñderūt
ei· Nō hēmꝰ hic niſi qnqꝫ panes et
duos piſces· Qui ait eis· Afferte
m̄ illos huc· Et cū iuſſiſſet turbā
diſcūbere ſup fenū acceptis qnqꝫ
panibꝰ ⁊ duobꝫ piſcibꝰ· aſpiciēs
in celū b̄ndixit ⁊ fregit ⁊ dedit di
ſcipulis panes· diſcipuli aūt tur
bis· Et māducauerūt oēs ⁊ ſatu
rati ſūt· Et tulerūt reliq̄as duodecī
cophinos fragmentoꝝ plenos·
Manducantiū aūt fuit nūerꝰ qn
qꝫ milia viroꝝ exceptis mulieribꝰ

⁊ puul'. Et ſtatī iuſſit diſcipulos
aſcēdere in nauiculā ⁊ p̄cedere eū
trāſfretū donec dimitteret turbas
Et dimiſſa turba: aſcēdit in mōtē
ſolus orare. Veſpe aūt facto: ſo
lus erat ibi. Nauicula autē in me
dio mari iactabat̄ fluctib;. Erat ei
ꝯtrari⁹ ventus. Quarta aūt vigi
lia noctis vēit ad eos ambulās
ſup mare. Et videntes eū ſup mare
ambulātē: turbati ſūt dicētes. q̄
fantaſma eſt. Et pre timore clama
uerūt. Statimq; ihūs locutus eſt
eſt eis dicēs. Habete fiduciā. ego
ſū: nolite timere. Rn̄dēs aūt petr⁹
dixit. Dn̄e ſi tu es iube me venire ſu
per aq̄s. At ipſe ait. Veni. Et deſcē
dens petrus de nauicula ambula
bat ſup aquā ut veniret ad ihm̄.
Vidēs vero ventū validū timuit
Et cū cepiſſet mergi: clamauit di
cens. Dn̄e ſaluū me fac. Et ꝯtinuo
ihūs extendēs manū apprehēdit
eū ⁊ ait illi. Modice fidei quare du
bitaſti. Et cū aſcendiſſet ī nauicu
lā: ceſſauit vētus. Qui aūt in na
uicula erāt: venerūt ⁊ adorauerūt
eū dicentes Vere fili⁹ dei es. Et cū
trāſfretaſſent venerūt in terrā ge
neſar. Et cū cognouiſſent eū viri
loci illius miſerūt in vniuſā regio
nē illā ⁊ obtulerunt ei oēs male
hn̄tes ⁊ rogabāt eū ut vel fimbri
am veſtimēti ei⁹ tāgerēt Et q̄cūq;
tetigerūt ſalui facti ſūt. Ca. xv.

Tunc acceſſerūt ad eū ab ihe
roſolimis ſcribe ⁊ phariſei di
cētes. Quare diſcipli tui trāſgredi
unt̄ tradicōes ſeniorū. Nō ei lauāt
man⁹ ſuas cū panē māducāt Ip
ſe āt rn̄dens ait illis. Quare ⁊ vos
trāſgredimini mādatū dei ꝓpt̄ tradi
tionē vrā. Nā de⁹ dixit. Honora
p̄rē ⁊ mrē ⁊ q̄ maledixerit p̄ri vel
mr̄i: morte moriat̄. Vos āt dicitis
quicūq; dixerit p̄ri vel mr̄i: mun⁹
qđcūq; eſt ex me tibi ꝓderit ⁊ nō
honorificabit p̄rē ſuū ā matrē ſu
am aut irritū feciſtis mādatū dei
ꝓpt̄ tradicōem veſtrā. Ypocrite bn̄
ꝓphauit de vob̄ yſaias dicēs Po
pulus hic labiis me honorat. cor
aūt eorū lōge ē a me. Sine cā aūt
colūt me dicētes doctrinas et mā
data hominū. Et ꝯuocatis ad ſe
turb̄ dixit eis. Audite et intelligi
te Nō qđ intrat ī os coīq̄nat ho
minē. ſ; qđ ꝓcedit ex ore hoc coīn
q̄nat hoīem. Tūc accedētes diſci
puli ei⁹ dixerūt ei. Scis q̄ phari
ſei audito hoc verbo ſcandaliſati
ſūt. At ille rn̄dens ait. Oīs plan
tatio quā nō plātauit pat̄ me⁹ ce
leſtis eradicabit̄. Sinite illos. ce
ci ſūt ⁊ duces cecorū. Cecus aūt ſi
ceco ducatū p̄ſtet: ābo in foueā ca
dūt. Rn̄dens āt petr⁹ dixit ei. Ediſ
ſere nob̄ pabolā iſtā. At ille dixit.
Adhuc ⁊ vos ſine itellectu eſtis.
Nō itelligitis q̄a oē qđ ī os intrāt
in ventrē vadit ⁊ ī ſeceſſū emitti
tur. Que āt ꝓcedūt de ore. de cor
de exeūt ⁊ ea coīq̄nāt hoīem. De
corde ei exeūt cogitacōes male. ho
micidia. adulteria. fornicacōes fur
ta. falſa teſtiōia. blaſphēie. Hec
ſūt q̄ coīq̄nāt hoīez. Nō lotis āt
manib⁹ māducare nō coīq̄nat
hoīez. Et egreſſus īde ſeceſſit ī ptes
tyri ⁊ ſydōis Et ecce mlier chana
nea a finib⁹ ill' egreſſa clamauit
dicens ei. Miſerere mei domine fi
li dauid: filia mea male a demōio
vexat̄. Qui nō reſpondit ei verbū.

Et accedētes diſcipl̄i ei⁹ rogabāt
eū dicētes. Dimitte eā. q̄a clamat
poſt nos Jpe āt rn̄dens ait Nō ſū
miſſus n̄ ad oues q̄ ꝑierūt dom⁹
iſrl̄. At illa venit ⁊ adorauit eū di
cēs. dn̄e adiuua. Qui rn̄dens ait.
Nō eſt bonū ſumere panē filiorū
⁊ mittē canib⁹. At illa dixit. Etiā
dn̄e. Nā et catelli edūt de micis q̄
cadūt de mēſa dn̄oꝝ ſuoꝝ. Tunc
rn̄dens ih̄s ait illi. O mulier ma
gna ē fides tua fiat tibi ſicut vis.
Et ſanata eſt filia ei⁹ ex illa hora
Et cū trāſiſſet inde ih̄s venit ſec⁹
mare galilee. Et aſcēdens in mōtē
ſedebat ibi. Et acceſſerūt ad eum
turbe multe hn̄tes ſecū mutos. ce
cos. claudos. debiles et alios ml̄
tos ⁊ ꝓiecerūt eos ad pedes eius
⁊ curauit eos ita ut turbe mirarē
tur videntes mutos loquentes.
claudos ambulātes. cecos viden
tes. ⁊ magr̄ficabant deū iſrl̄. Jh̄s
aūt ꝯuocatis diſcipul̄ ſuis dixit.
Miſereor turbe q̄ꝛ triduo iā ꝑſeue
rant mecū ⁊ nō hn̄t q̄d māducēt
Et dimittere eos ieiunos nolo ne
deficiāt i via Et dicūt ei diſcipuli.
Vn̄ ḡ nob̄ in deſerto panes tātos
ut ſaturem⁹ turbā tātam. Et ait
illis ih̄us. q̄t panes hētis. At illi
dixerūt. Septē ⁊ paucos piſcicu
los. Et p̄cepit turbe ut diſcūberēt
ſup terrā. Et accipiens ſeptē pa
nes ⁊ piſces ⁊ grās agēs fregit ⁊
dedit diſcipul̄ ſuis et diſcipuli de
derūt ꝑplo. Et comederūt oēs ⁊ ſa
turāti ſūt. Et q̄d ſupfuit de fragmē
tis tulerūt ſeptē ſportas plenas.
Erāt aūt q̄ manducauerūt q̄tuor
milia hoim extr̄ puulos ⁊ mulie
res. Et dimiſſa turba aſcēdit i na

uiculā ⁊ venit in fines magedan.
ET acceſſerūt ad ¶ Ca. xvi.
eū phariſei ⁊ ſaducei tēptā
tes ⁊ rogauerūt eū ut ſignū de ce
lo oſn̄deret eis. At ille rn̄dens. Ait
illis. Facto veſpe dicitis ſerenū
erit rubicūdū ē eñ celū. Et mane
hodie tēpeſtas. rutilat ei triſte ce
lū. Faciē ḡ celi diiudicare noſtis.
ſigna āt tpm nō poteſtis. Gene
ratio mala et adulterā ſignū que
rit ⁊ ſignū nō dabit̄ ei niſi ſignū
ione. Et relictis illis abijt. Et cū ve
niſſent diſcipuli ei⁹ trans fretū.
obliti ſūt panes accipe. Qui dixit
illis. Intuemini ⁊ cauete a fermē
to phariſeoꝝ et ſaduceoꝝ. At illi
cogitabāt int̄ ſe dicētes. Quia pa
nes nō accepim⁹. Sciēs aūt ih̄us
dixit. Quid cogitatis int̄ vos mo
dice fidei. q̄a panes nō hētis. Nō
dū intelligitis neq; recordami q̄n
q; panū ⁊ q̄nq; milia hoim et q̄t
cophinos ſūpſiſtis. Neq; ſeptē
panū ⁊ q̄tuor milia hoim ⁊ quot
ſportas ſūpſiſtis. Quare nō intel
ligitis q̄ꝛ nō de pane dixi vob̄. ca
uete a fermēto phaiſeoꝝ ⁊ ſadu
ceoꝝ. Tūc intellexerūt q̄ꝛ non di
xerit cauendū a fermēto panū. ſ;
a doctrina phaiſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ
Venit aūt ih̄us in ptēs ceſaree
philippi et interrogabat diſcipu
los ſuos dicens. Quē dicūt hoies
eē filiū hoīs. At illi dixerunt. Alij
iohēz baptiſtā. Alij āt heliā. Alij
vero iheremiā ā vnū ex ꝓphīs. Di
cit illis ih̄s. vos aūt quē me eē
dicitis. Rn̄dens ſymō petrus di
xit. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui Reſpō
dens aūt ih̄us dixit ei. Beatus es
ſymon bariona. q̄ꝛ caro ⁊ ſāguis

nō reuelauit tibi·ſȝ paťme⁹ qui i
celis eſt·Et ego dico tibi·q̄a tu es
petrus ⁊ ſup hāc petrā edificabo
ecclīam meā ⁊ porte inferi non pre
ualebūt adūſus eaꝫ· Et tibi dabo
claues regni celoꝝ·Et q̄dcūqꝫ li
gaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ in
celis ⁊ q̄dcūqꝫ ſolueris ſup terraꝫ
erit ſolutū ⁊ in cel̄·Tūc p̄cepit di
ſcipul̄ ſuis ut nemini dicerent q̄a
ipſe eēt ih̄s xp̄us·Exinde cepit ihe
ſus oñdere diſcipul̄ ſuis·q̄ꝛ opoꝛ
teret eum ire iheroſolimā ⁊ multa
pati a ſenioꝛib⁹ ⁊ ſcribis ⁊ princi
pib⁹ ſacerdotum ⁊ occidi ⁊ tertia
die reſurgere.Et aſſumēs eū petr⁹
cepit increpare illū dicens· Abſit
a te dñe:nō erit tibi hoc·Qui ꝯuer
ſus dixit· vade poſt me ſathanas
ſcandalū es m̄·q̄ꝛ non ſapis ea q̄
dei ſūt·ſȝ ea que ſūt hoim·Tūc ihe
ſus dixit diſcipul̄ ſuis Si q̄s vult
poſt me venire abneget ſemetip̄m
⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſeq̄tur me.Qui
enī voluerit aīaꝫ ſuā ſaluā facere:
pdet eā·Qui aūt pdiderit aīaꝫ ſu
am ꝓpť me:inueniet eā·Quid enī
ꝓdeſt homini ſi mūduꝫ vniūſū lu
creť·aīe vero ſue detrimētuꝫ patia
tur.Aut quā dabit hō ꝯmutatio
nē ꝓ aīa ſua.Filius enī ventur⁹
eſt i glīa patris ſui cū angel̄ ſuis
⁊ tunc reddet vnicuiqꝫ ſcd̄m opera
eius · Amen dico vobis ſunt qui
dam de hic ſtantibus qui nō gu
ſtabunt mortem:donec videant
filium hominis venientē in regno
ſuo· ¶Capitulū·xvij·

Et poſt dies ſex aſſūpſit ihe
ſus petrꝫ ⁊ iacobū ⁊ iohēm
fratrē eius et ducit illos in mon
tem excelſū ſeorſū ⁊ trāſfiguratus
ē an̄ eos·Et reſplenduit faties ei⁹
ſicut ſol·veſtimenta aūt ei⁹ facta
ſūt alba ſicut nix· Et ecce apparue
rūt illis moyſes ⁊ helias cū eo lo
quētes·Rñdens autē petrus dixit
ad ih̄m·Domine bonū ē nos hic
eē·ſi vis fatiam⁹ hic tria taberna
cula·tibi vnū ⁊ moyſi vnū ⁊ helie
vnū· Adhuc eo loquēte·ecce nu
bes lucida obūbrauit eos·Et ecce
vox de nube dicēs· Hic ē fili⁹ me⁹
dilectus in quo mihi bñ ꝯplacui:
ipſū audite.Et audientes diſcipu
li ceciderūt in fatiē ſuaꝫ ⁊ timuerūt
valde·Et acceſſit ih̄s ⁊ tetigit eos
dixitqꝫ eis · Surgite ⁊ nolite time
re·Leuātes aūt oculos ſuos:nemi
nē viderūt niſi ſolū ih̄m.Et deſcen
dentib⁹ illis de mōte p̄cepit ih̄us
dicens· Nemini dixeritis viſionē
donec filius hoīs a mortuis reſur
gat·Et interrogauerūt eū diſcipuli
dicētes· Quid ergͦ ſcribe dicūt q̄ he
liā oporteat p̄mo venire.At ille re
ſpōdens ait eis·Helias quidē ven
turus eſt ⁊ reſtituet oīa·Dico au
tē vobis·q̄ꝛ helias iam venit ⁊ nō
ꝯgnouerūt eū·ſȝ fecerūt in eo que
cunqꝫ voluerunt·Sic ⁊ filius hoīs
paſſurus ē ab eis Tunc intellexe
runt diſcipuli q̄ꝛ de iohē baptiſta
dixiſſet eis· Et cuꝫ veniſſet ad tur
bam:acceſſit ad eū homo genibꝫ
ꝓuolutus an̄ eū dicēs· Dñe miſe
rere filio meo q̄ꝛ lunaticus ē ⁊ ma
le patitur Nam ſepe cadit in ignē
⁊ crebro in aquam.Et obtuli eum
diſcipulis tuis et non potuerunt
curare eum·Reſpondens iheſus di
xit· O generacō incredula ⁊ pūſa
q̄uſqꝫ ero vobiſcuꝫ.Vſqꝫquo pa
tiar vos.Afferte huc illū ad me.

Et icrepauit illũ ihs ⁊ exijt ab eo
demoniũ ⁊ curatus ē puer ex illa
hora. Tũc acceſſert̃ diſcipuli ad
ihm ſecreto ⁊ dixerũt. Quare nos
nõ potuim⁹ eicere illũ. Dicit illis.
Propt̃ incredulitatẽ vr̃am. Amē
q̃ppe dico vob̃. ſi habueritis fidez
ſicut granũ ſinapis. dicetis mõti
huic tranſi hic ⁊ tñſibit ⁊ nĩl ipoſ
ſibile erit vobis. Hoc aũt genus
nõ eicit̃. nĩ p oracõem ⁊ ieiunium
Conuiſantibus aũt eis in galilea
dixit ill' ihus. Filius hois tradē
d⁹ eſt in man⁹ hoim et occidẽt eũ
⁊ tertia die reſurget. Et cõtriſtati
ſunt vehemēter Et cũ veniſſent ca
pharnaũ. acceſſert̃ q̃ didragmã
accipiebãt ad petꝝ ⁊ dixerunt ei
Magiſter vr̃ nõ ſoluit didr̃gmã.
Ait Etiaz. Et cũ intraſſet in domũ
p̃uenit euz ihus dicēs Quid tibi
videt̃ ſymon. Reges terre a q̃b⁹
accipiũt tributũ vel cenſũ. a filijs
ſuis an ab alieĩs. Et ille dixit. Ab
alienis. Dixit illi ihus. Ergo liberi
ſũt filij. Vt aũt nõ ſcãdaliſemus
eos. vade ad mare ⁊ mitte hamũ
⁊ eũ piſcē q̃ p̃m⁹ aſcēderit tolle et
apto ore ei⁹ iuenies ſtaterē: illũ ſu
mēs da eis p me ⁊ te. Ca. xviij.

In illa hora acceſſerunt diſci
puli ad ihm dicentes. Quis
putas maior eſt in regno celoꝝ.
Et aduocãs ihus puulũ ſtatuit i
medio eoꝝ ⁊ dixit. Amē dico vob̃
nĩ ↄũſi fueritis et effitiamini ſicut
puuli nõ intrabitis in regnũ celo
rũ. Quicũq̃ g̃ humiliauerit ſe ſic̃
puul⁹ iſte h̃ eſt maior in r̃gno ce
loꝝ. Et q̃ ſuſcepit vnũ puulũ talē
in noie meo: me ſuſcepit. Qui aũt
ſcãdaliſauerit vnũ de puſill' iſtis
qui in me credũt. expedit ei ut ſuſ
pendat̃ mola aſinaria i collo ei⁹
⁊ dimergat̃ in pfũdũ maris Ve
mundo ab ſcãdalis. Neceſſe ē em̃
ut veniãt ſcãdala. Verũtamē ve
hoi p quē ſcãdalũ venit. Si autē
man⁹ tua vel pes tu⁹ ſcandaliſat
te abſcide eũ ⁊ pice abs te. Bonũ
tibi ē ad vitã ingredi debilem vel
claudũ q̃ȝ duas manus vel duos
pedes hn̄tē mitti i ignē eternũ. Et
ſi ocul⁹ tu⁹ ſcãdaliſat te erue euz
et proice abs te. Bonum eſt tibi
vnũ oculũ habentē i vitã intrare
q̃ȝ duos oculos hn̄tez mitti in ie
hennã ignis. Videte ne ↄtēnatis
vnuz ex his puſill'. Dico em̃ vob̃
q̃ angeli eoꝝ in cel' ſemp vident
faciē pr̃is mei q̃ i celis eſt. Venit
em̃ fili⁹ hois ſaluare qd̃ perierat
Quid vob̃ videt̃. ſi fuerint alicui
centũ oues ⁊ errauerit vna ex eis
None relinq̃t nonagintanouē in
mõtib⁹ ⁊ vadit q̃rere eam q̃ erra
uit. Et ſi ↄtigerit ut inueniat eaz.
Amen dico vob̃ q̃ gaudet ſup eã
magis q̃ȝ ſup nonagintanouē q̃
nõ errauerũt. Sic nõ eſt volũtas
añ pr̃em vr̃m q̃ i celis ē ut pereat
vn⁹ de puſill' iſtis. Si autez pecca
uerit in te frat̃ tu⁹. vade et corripe
eũ int̃ te ⁊ ipm ſolũ Si te audierit
lucratus eris fratrē tuũ. Si autez
nĩ te audierit. adhibe tecũ adhuc
vnũ vel duos ut i ore duoꝝ vel triũ
teſtiũ ſtet oē v̓bũ. Q ſi nĩ audierit
eos. dic ecc̃ie. Si aũt ecc̃iaz nõ au
dierit. ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ pu
blicanus. Amē dico vob̃ q̃cũq̃ al
ligaueritis ſup terraz erũt ligata
⁊ i celo ⁊ q̃cũq̃ ſolueritis ſup ter
rã erũt ſoluta ⁊ in celo. Iteꝝ dico

vobis· q̄ ſi duo ex vobꝫ ꝯſenſerint
ſup t̃rã de oi re quacũq; petierint:
fiet illis a patre meo q̄ in celis eſt
Vbi enĩ ſunt duo vel tres ꝯgrega
ti in noĩe meo: ibi ſũ ĩ medio eorũ
Tũc accedens petrus ad eũ dixit·
Dñe quotiẽs peccabit ĩ me frater
me⁹ ⁊ dimittã ei. Vſq; ſepties.
Dicit illi iħus Non dico tibi vſq;
ſepties· ſ; vſq; ſeptuageſies ſepti
es· Ideo aſſimilatũ eſt regnũ celo
rũ hoĩ regi qui voluit racõez pone
re cũ ſeruis ſuis Et cũ cepiſſet racõ
nẽ ponere: oblatus ẽ ei vnus q̄ de
bebat ei decẽmilia talenta· Cũ aũt
nõ haberet vñ redderet: iuſſit eũ
dñs ei⁹ venũdari ⁊ vxorẽ ei⁹ et fi
lios ⁊ oĩa que habebat et reddi·
Procidens aũt ſeru⁹ ille: orabat
eũ dicens· Patientiã habe in me
⁊ oĩa reddã tibi· Miſertus aũt do
min⁹ ſerui illius dimiſit eũ ⁊ debi
tũ dimiſit ei· Egreſſus aũt ſeruus
ille· inuenit vnũ de ꝯſeruis ſuis q̄
debebat ei centũ denarios ⁊ tenẽs
ſuffocabat eũ dicẽs· Redde qđ de
bes· Et ꝓcidens ꝯſeru⁹ eius: roga
bat eũ dicens· Patientiã habe in
me ⁊ oĩa reddã tibi· Ille autẽ no
luit· ſ; abijt ⁊ miſit eũ in carcerem
donec redderet debitũ· Videtes au
tẽ ꝯſerui ei⁹ que fiebant: cõtriſta
ti ſunt valde ⁊ venerũt ⁊ narraue
rũt dño ſuo oĩa que facta fuerãt·
Tũc võuit illũ dñs ſuus ⁊ ait illi
Serue nequã: oẽ debitũ dimiſi ti
bi: qm̃ rogaſti me· Nonne ẽ͛ opor
tuit ⁊ te miſereri ꝯſerui tui· ſicut ⁊
ego tui miſert⁹ ſũ. Et iratus dñs
ei⁹ tradidit eũ tortorib⁹ quoad
uſq; redderet vniũſuz debitũ· Sic
et pat̃ meus celeſtis faciet vobꝫ· ſi

non remiſeritis vnuſquiſq; fratri
ſuo de cordib⁹ vr̃is. Ca· xix·
Et factũ ẽ cũ cõſũmaſſet iħs
ſermones iſtos migrauit a
galilea ⁊ venit in fines iudee trãs
iordanẽ ⁊ ſecute ſunt eũ turbe mł
te et curauit eos ibi· Et acceſſerũt
ad eũ phariſei tẽptantes eũ et di
centes. Si licet hoĩ dimittẽ vxorem
ſuã quacũq; ex cã. Qui rñdẽs ait
eis· Nõ legiſtis q̄ q̄ fecit ab inicõ
maſculũ ⁊ feminã fecit eos. Et di
xit· Propt̃ hoc dimittet hõ patrẽ
⁊ matrẽ ⁊ adherebit vxori ſue et
erũt duo ĩ carne vna· Itaq; iã nõ
ſunt duo· ſ; vna caro· Qđ ẽ͛ de⁹ cõ
iunxit hõ ñ ſepat· Dicũt illi· Quid
ẽ͛ moyſes mãdauit dari libellũ re
pudij ⁊ dimittẽ. Ait illis Quoniã
moyſes ad duritiã cordis vr̃i ꝑ
miſit vobꝫ dimittere vxores vrãs·
ab initio aũt nõ fuit ſic· Dico aũt
vobꝫ· q̄ quicũq; dimiſerit vxorem
ſuã ñ ob fornicacõez ⁊ aliã duxerit
mechat̃· Et qui dimiſſam duxerit
mechat̃· Dicũt ei diſcipuli ei⁹· Si
ita ẽ cauſa homini cũ vxore: nõ ex
pedit nubere· Qui dixit Nõ oẽs ca
piũt verbũ iſtđ· ſ; q̄bꝫ datũ ẽ· Sũt
eñ eunuchi q̄ de mr̃is vtero ſic na
ti ſũt ⁊ ſũt eunuchi q̄ fcĩ ſũt ab ho
mib⁹ ⁊ ſũt eunuchi q̄ ſeipõs caſtrẽ
uerũt ꝓpter regnũ celorũ· Qui pot
capere capiat· Tunc oblati ſunt ei
puuli ut man⁹ eis ĩponeret ⁊ ora
ret· Diſcipuli aũt ĩcrepabãt eos·
Iħs vero ait eis· Sinite puulos ⁊
nolite eos ꝓhibẽ ad me venire· ta
liũ ẽ enĩ regnũ celorũ· Et cũ ĩpo ſuiſ
ſet eis man⁹ abijt inde Et ecce vn⁹
accedẽs ait illi Magiſter bone: qđ
boni faciã ut habeã vitã et̃naz.

Qui dixit ei. Quid me interrogas
de bono. Vnꝰ ē bonꝰ deꝰ. Si autē
vis ad vitā ingredi ſerua mādata
dicit illi. Que. Jhs aūt dixit. Nō
homicidiū facies. nō adulterab.
nō facies furtū. Nō falſū teſtimo
niū dices. Honora prē tuū ⁊ ma
trē. diliges ꝓximū tuū ſicut teip
ſū. Dicit illi adoleſcēs. Oīa hec cu
ſtodiui. quid adhuc m̄ deeſt. Ait
illi ihs ſi vis ꝑfectꝰ eē. vade vēde
q̄ hēs ⁊ da paupibꝰ ⁊ hēbis the
ſaurū in celo et veni ſeq̄re me. Cū
audiſſet aūt adoleſcēs v̄bū abijt
triſtis. Erat eñ hñs multas poſ
ſeſſiones. Jhus aūt dixit diſcipu
lis ſuis. Amē dico vobis ꝙ diues
difficile intrabit in regnū celoꝝ.
Et iterū dico vob̄. Faciliꝰ eſt came
lū ꝑ foramē acus trāſire ꝙ̄ diuitē
itrare in regnū celoꝝ. Auditis āt
hijs diſcipuli mirabant̄ valde di
centes. Quis ḡ poterit ſaluus eē.
Aſpitiēs aūt ihs dixit illis. Apd
hoīes hoc īpoſſibile ē. apud deum
aūt oīa poſſibilia ſūt. Tūc rñdēs
petrꝰ dixit ei. Ecce nos reliquimꝰ
oīa ⁊ ſecuti ſumꝰ te. Quid ḡ erit
nob̄. Jhus aūt dixit illis. Amen
dico vob̄ ꝙ vos q̄ ſecuti eſtis me
in regenerācōe cū ſederit filiꝰ hoīs
in ſede maieſtatis ſue. ſedebitis ⁊
vos ſup ſedes duodecī iudicātes
duodecī tribꝰ iſrl̄. Et oīs q̄ reliq̄t
domū vel fratres ā ſorores aut pa
trē aut matrē ā vxorē ā filios ā
agros ꝓp̄ nomē meū. centuplū
accipiet et vitā eternā poſſidebit
Multi aūt erunt p̄mi nouiſſimi ⁊
nouiſſimi p̄mi. Ca. xx.

Simile eſt regnū celoꝝ homī
patrifamilias q̄ exijt p̄mo
mane ꝯducere opaṙios in vineā
ſuā. Conuencōne aūt facta cū ope
rarijs ex denario diurno. miſit
eos ī vineā ſuā. Et egreſſus circa
horā tertiā. vidit alios ſtātes in
foro otioſos ⁊ ill̄ dixit. Jte ⁊ vos
in vineā meā ⁊ qd̄ iuſtū fuerit da
bo vobis. Illi aūt abierūt. Iterū
aūt exijt circa ſextā ⁊ nonā horā
⁊ fecit ſilr̄. Circa vndecimā vero
exijt ⁊ inuenit alios ſtātes ⁊ dic̄
illis. Quid h̄ ſtatis tō die otioſi.
Dicūt ei. ꝙ nemō nos ꝯduxit. Dic̄
illis. Jte et vos in vineā. Cū ſero
aūt factū eēt dic̄ dñs vinee ꝓcurā
tori ſuo. Voca opaṙios ⁊ redde il
lis mercedē. incipiēs a nouiſſimis
vſq3 ad p̄mos. Cū veniſſent ḡ qui
circa vndecimā horā venerant ac
ceperūt ſingulos denarios. Veni
entes autē ⁊ p̄mi arbitrati ſūt ꝙ
plus eēnt accepturi. acceperūt āt
⁊ ipi ſingulos denarios. Et accipi
ētes murmurabāt aduſus patrē
familias dicentes. Hij nouiſſimi
vna horā fecerūt ⁊ pares illos no
bis feciſti q̄ portauimꝰ pōdꝰ diei
⁊ eſtus. At ille rñdens vni eoꝝ
dixit. Amice nō facio tibi iniuriā.
Nōne ex denario ꝯueniſti mecū.
Tolle qd̄ tuū ē ⁊ vade. Volo aūt
⁊ huic nouiſſimo dare ſicut ⁊ tibi
Aut nō licet mihi qd̄ volo facē.
An oculꝰ tuꝰ nequā ē. ꝙ ego bo
nus ſū. Sic erūt nouiſſimi primi
⁊ p̄mi nouiſſimi. Multi eñ ſūt vo
cati. pauci vero electi. Et aſcendēs
ihs ierosolimā. aſſumpſit duo
decī diſcipulos ſecreto ⁊ ait illis.
Ecce aſcēdimꝰ ieroſolimā ⁊ filiꝰ
hoīs tradet̄ p̄ncipibꝰ ſacerdotū ⁊
ſcribis ⁊ ꝯdēnabūt eum morte et

tradēt eū gētib⁹ ad deludendū et
flagellādū ⁊ crucifigēdū ⁊ tertia
die reſurgꝫ. Tūc acceſſit ad eū mr̄
filioꝝ zebedei cū filijs ſuis: adorās
et petēs aliqͥd ab eo. Qui dixit ei.
Quid vis. Ait illi Dic ut ſedeāt hij
duo filij mei vn⁹ ad dexterā tuā
⁊ vn⁹ ad ſiniſtrā ī regno tuo. Re-
ſpōdens āt ihs̄ dixit. Neſcitis qͥd
petatis. Poteſtis bibē calicē quē
ego bibitur⁹ ſū. Dicūt ei. Poſſu
m⁹. Ait ill'. Calicē quidē meū bibe
tis: ſedere āt ad dexterā meā ⁊ ſini-
ſtrā nō ē meū dare vob. ſꝫ qͥb⁹ pa
ratū ē a pr̄e meo. Et audiētes decē
īdignati ſūt de duob⁹ fr̄ibꝫ. Jhs̄
āt vocauit eos ad ſe ⁊ ait. Scitis qꝛ
pn̄cipes gētiū dn̄ant' eoꝝ ⁊ qͥ ma
iores ſūt poteſtatē exercēt in eos.
Nō ita erit int' vos. Sꝫ qͣcūqꝫ vo
luerit int' vos maior fieri ſit veſter
miniſter. Et qͥ voluerit int' vos p̄m⁹
eē erit v̄r̄ ſeru⁹. Sicut fili⁹ hoīs nō
venit miniſtrari ſꝫ miniſtrare et dare
aīam ſuā redēptōem p multis. Et
egrediētib⁹ ill' ab iericho: ſecuta
ē eū turba multa. Et ecce duo ceci
ſedētes ſec⁹ viā: audierūt qͣ ihs̄
trāſiret ⁊ clamauerūt dicētes. Dn̄e
miſerere nr̄i fili dauid. Turba āt
increpabat eos ut tacerēt. At illi
magis clamabāt dicētes. Dn̄e mi
ſerere nr̄i fili dauid. Et ſtetit ihs̄
⁊ vocauit eos ⁊ ait. Quid vultis ut
faciā vob. Dn̄e ut aperiant' oculi
noſtri. Miſert⁹ aūt eoꝝ ihs̄: teti
git oculos eoꝝ. Et ꝯfeſtim viderūt
⁊ ſecuti ſūt eū.

Ca. xxi.

ET cū appropinqͣſſent iero
ſolimis ⁊ veniſſent bethfage
ad montē oliueti: tūc ihs̄ miſit
duos diſcipulos dicēs eis. Ite in
caſtellū qḋ ꝯtra vos ē ⁊ ſtatī iue
nietis aſinā alligatā ⁊ pullū cū
ea ſoluite et adducite m̄. Et ſi qͥs
vobis aliqͥd dixerit: dicite qꝛ dn̄s
hijs op⁹ hꝫ ⁊ ꝯfeſtī dimittet eos.
Hoc āt factū ē: ut adimpleret' qḋ
dictū ē p pphā dicētē. Dicite filie
ſyon: ecce rex tu⁹ venit tibi māſue
tus ſedens ſup aſinā ⁊ pullū filiū
ſubiugal'. Eūtes āt diſcipuli fecerūt
ſic p̄cepit ill' ihs̄. Et adduxerūt
aſinā ⁊ pullū ⁊ impoſuerūt ſup eos
veſtimēta ſua et eū deſup ſedere fe
cerūt. Plurima āt turba ſtrauerūt
veſtimēta ſua ī via. Alij autē cede
bant ramos de arborib⁹ ⁊ ſterne
bāt ī via. Turbe āt qͥ p̄cedebāt et
qͥ ſequebāt': clamabāt dicētes. O
ſāna filio dauid. bn̄dict⁹ qͥ venit
ī noīe dn̄i: oſāna in altiſſimis. Et
cū ītraſſꝫ ieroſolimā: ꝯmota eſt
vniuſa ciuitas dicēs. Quis ē hic. Po
puli āt dicebāt. Hic ē ihs̄ pphēta
a nazareth galilee. Et intrauit ihe
ſus in tēplū dei ⁊ eiciebat oēs ven
dētes ⁊ emētes ī tēplo ⁊ mēſas nū
mulārioꝝ ⁊ cathedras vendētiū
colūbas euertit ⁊ dic̄ eis. Scriptū ē
dom⁹ mea dom⁹ oratōis vocabitur.
vos āt feciſtis illā ſpeluncam latro
nū. Et acceſſerūt ad eū ceci ⁊ clau
di ī tēplo ⁊ ſanauit eos. Vidētes
aūt pn̄cipes ſacerdotū ⁊ ſcribe mi
rabilia qͥ fecit ⁊ pueros clamātes
in templo et dicentes. oſanna fi
lio dauid. indignati ſunt et dixe
runt ei. Audis quid iſti dicunt.
Jheſus autem dixit eis. Vtiqꝫ.
Nunqͣ legiſtis. quia ex ore infan
tium ⁊ lactentiū perfeciſti laudē.
Et relictis illis abijt foras extra ci
uitatē in bethaniā: ibiqꝫ manſit

Mane aūt reūtens in ciuitatē eſu
riit ⁊ vidēs fici arborē vnā ſecus
viā venit ad eā ⁊ nīl inuenit in ea
niſi folia tm̄ ⁊ ait illi· Nunq̄ ex te
fructus naſcat̄ in ſepitnū· Et are
facta eſt ɔtinuo ficulnea· Et vidē
tes diſcipuli mirati ſūt dicentes·
Quō ɔtinuo aruit. Rn̄dens autē
iħus ait eis· Amē dico vob̄· ſi ha
bueritis fidē ⁊ nō heſitaueritis nō
ſolū de ficulnea fatietis· ſȝ ⁊ ſi mō
ti huic dixeritis tolle ⁊ iacta te in
mare fiet· Et oīa quecūq; petieritiſ
in oracōe credentes accipietis· Et
cū veniſſet in tēplū acceſſerūt ad
eū docentē pncipes ſacdotū et ſeni
ores ppli dicētes· In q̄ ptāte hec fa
cis. Et q̄s tibi dedit hanc ptātē.
Rn̄dens iheſus dixit eis· Interro
gabo vos ⁊ ego ſmonē quēȝ ſi di
xeritis m̄ ⁊ ego vob̄ dicā in q̄ pote
ſtate hec facō· Baptiſmū iohānis
vn̄ erat e celo an ex hoībȝ. At illi
cogitabāt int̄ ſe dicētes· Si dixeri
m⁹ e celo dicet nob̄ Quare ḡ non
credidiſtis illi. Si aūt dixerimuſ
ex hoīb⁹: timem⁹ turbā· Oēs enī
hēbant iohēm ſicut pphāȝ· Et re
ſpōdentes iħu dixerūt· Neſcimus
Ait ill̄ et ipſe· Nec ego dico vobis
in q̄ ptāte hec facō· Quid aūt vob̄
videt̄. Hō quidaȝ hēbat duos fi
lios et accedēs ad pmū dixit· Fili
vade hodie opari in vineā meaȝ·
Ille aūt rn̄dēs ait Nolo· Poſtea
aūt pnīa motus abiit· Aſcēdens
aūt ad alterū dixit ſimilit̄· At ille
rn̄dēs ait· Eo dn̄e Et nō iuit· Quiſ
ex duobȝ fecit voluntatē pr̄is. Di
cūt pm⁹· dicit illis iħus· Amē di
co vob̄ qꝛ publicani ⁊ mētrices p̄
cedūt vos in r̄egno dei· Venit aūt
ad vos iohēs ī via iuſtitie ⁊ non
credidiſtis ei· Publicani āt ⁊ me
retrices crediderūt ei· vos aūt vidē
tes nec pnītētiā habuiſtis poſtea
ut crederetis ei· Aliā pabolā audi
te· Hō erat pr̄familias q̄ planta
uit vineā ⁊ ſepē circūdedit ei et fo
dit in ea torcular ⁊ edificauit tur
rim ⁊ locauit eā agricol̄ ⁊ pegre
pfect⁹ eſt· Cū aūt tēpus fructuū
appropinq̄ſſet· miſit ſeruos ſuoſ
ad agricolas ut accipent fruct⁹
ei⁹· Et agricole apprehenſis ſuis
ei⁹· aliū ceciderūt· aliū occiderunt
aliū vero lapidauerūt· Iteȝ miſit
alios ſuos plures p̄orib⁹ ⁊ fecerūt
illis ſilit̄· Nouiſſime aūt miſit ad
eos filiū ſuū dicens verebūt̄ filiū
meū· Agcole aūt videtes filiū di
xerūt intra ſe· Hic eſt heres· veni
te occidam⁹ eū ⁊ hēbim⁹ heredi
tatē ei⁹· Et apprehenſū eū eiecerūt
ex vineā ⁊ occiderūt· Cū ḡ veneit
dn̄s vinee· quid fatiet agricolis
illis. Aiūt illi· Malos male pdet
⁊ vineā locabit aliis agricolis q̄
red dāt ei fructū tēporib⁹ ſuis· Di
cit illis iħus Nūq̄ legiſtis in ſcri
pturis lapidē quē reprobauerūt
edificantes· hic eſt fact⁹ in caput
anguli. A dn̄o factū ē illud ⁊ eſt
mirābile in ocul̄ nr̄is. Idō dico vo
bis· qꝛ auferet̄ a vob̄ regnū dei et
dabit̄ gēti fatiēti fruct⁹ eius. Et q̄
ceciderit ſup lapidē iſtū ɔfringet̄
ſup quē vero ceciderit ɔteret eū· Et
cū audiſſent pncipes ſacdotuȝ et
phariſei pabolas ei⁹· cognouerūt
qꝛ de ipſis diceret· Et q̄rentes eū te
nere timuerūt turbas· qm̄ ſic pphe
tā eū hēbant· Et rn̄dens iħs dixit
iteȝ ī pabol̄ eis dicēs· ¶ Ca· xxii·

Simile factū eſt regnū celoꝝ
hoi regi q̄ fecit nuptias filio
ſuo· Et miſit ſeruos ſuos vōre īui
tatos ad nuptias ⁊ nolebāt veni
re· Iteꝝ miſit alios ſeruos dicēs·
Dicite inuitatis· Ecce prādiū meū
paui· tauri mei ⁊ altilia occiſa et
oīa pata: venite ad nuptias· Illi
aūt neglexerūt ⁊ abierūt: alius ī
villā ſuā· aliꝰ vero ad negotiacō
nem ſuā· Reliq̄ vero tenuerūt ſer
uos eiꝰ ⁊ cōtumelia affectos occi
derūt· Rex aūt cū audiſſet iratus
ē et miſſis exercitibꝰ ſuis ꝑdidit
homicidas illos et ciuitatē illorū
ſuccēdit· Tunc ait ſeruis ſuis· Nu
ptie q̄dē ꝑate ſūt· ſꝫ q̄ īuitati erāt
nō fuerūt digni· Ite ḡ ad exitꝰ via
rū ⁊ quoſcūqꝫ īueneritis vōte ad
nuptias· Et egreſſi ſerui eiꝰ ī vias
ꝯgregauerūt oēs q̄s inuenerunt
malos ⁊ bonos ⁊ implete ſūt nu
ptie diſcūbentiū Intrauit aūt rex
ut videret diſcūbentes ⁊ vidit ibi
hoīem nō veſtitū veſte nuptiali·
Et ait illi· Amice q̄uo huc ītraſti
nō hn̄s veſtē nuptialem· At ille
obmutuit· Tūc dixit rex miniſtris·
Ligatis pedibꝰ eiꝰ ⁊ manibꝰ: mit
tite eū in tenebras exteriores· ibi
erit fletus ⁊ ſtridor dentiū· Multi
enī ſūt vōti: pauci vero electi Tūc
abeūtes phariſei ꝯſiliū inierūt ut
caperēt eū in ſermone· Et mittūt
ei diſcipulos ſuos cū herodianis
dicētes· Magiſter: ſcimꝰ ꝙ verax
es ⁊ viā dei in veritate doces et nō
ē tibi cura de aliquo· Nō enī reſpi
cis ꝑſonā hoīm· Dic ḡ nobis: q̄d
tibi videt̄· licet cenſū dare ceſari
an nō· Cognita aūt ihūs neq̄tia
eoꝝ ait· Quid me tēptatis ypocri
te· Oſtēdite m̄ nūmiſma cenſus·
At illi obtulerūt ei denariū· Et ait
illis ihūs· Cuiꝰ eſt ymago hec et
ſupſcripcō· Dicūt ei· Ceſaris· Tūc
ait ill'· Reddite ḡ que ſūt ceſaris
ceſari ⁊ que ſūt dī deo· Et audiētes
mirati ſūt ⁊ relicto eo abierūt· In
illo die acceſſerūt ad eū ſaducei q̄
dicūt nō eē reſurrectionē ⁊ īterro
gauerūt eum dicētes· Magiſter:
moyſes dixit· ſi q̄s mortuꝰ fuerit
non hn̄s filiū ut ducat frat̄ eius
vxorē illius ⁊ ſuſcitet ſemē fratri
ſuo· Erāt aūt apud nos ſeptē fra
tres· p̄mꝰ vxore ducta defūctus ē
⁊ nō hn̄s ſemē reliq̄t vxorē ſuam
fratri ſuo· Similit̄ ſecundus ⁊ ter
tiꝰ vſqꝫ ad ſeptimum· Nouiſſime
aūt oīm ⁊ mulier defūcta ē· In re
ſurrectōe ḡ cuiꝰ erit de ſeptē vxor·
Omēs enī habuerāt eā· Rn̄dens
aūt ihūs ait illis Erratis neſciētes
ſcripturas neqꝫ virtutē dei· In re
ſurrectione enī neqꝫ nubent neqꝫ
nubent̄· ſꝫ ſunt ſicut angeli dei ī ce
lo· De reſurrectione aūt mortuoꝝ
nō legiſtis qđ dictū eſt a deo dicē
te vobis· ego ſū deus abrahā ⁊ de
us yſaac ⁊ deus iacob· Nō eſt de
us mortuoꝝ ſꝫ viuentiū· Et audiē
tes turbe mirabant̄ ī doctrina eiꝰ
Phariſei aūt audiētes ꝙ ſilentiū
impoſuiſſet ſaduceis ꝯuenerūt in
vnū ⁊ īterrogauit eū vnꝰ ex eis le
giſdoctor tēptās eū Magiſter: qđ
eſt mandatum magnum ī lege·
Ait illi ihēſus· Diliges dominum
deum tuū ex toto corde tuo ⁊ in to
ta anima tua et in tota mēte tua·
Hoc eſt maximū ⁊ primum man
datū· Secūdū autē ſimile ē huic·
Diliges ꝓximū tuū ſicut teipſum

In hijs duobꝰ mādatis vniūſa
lex pendet ⁊ ꝓphete. Congregatis
aūt phariſeis. īterrogauit eos ihs
dicēs. Quid vob̄ videt̄ de xp̄o. Cu
ius filiꝰ ē. Dicūt ei. Dauit. ait illꝭ.
Quō ḡ dauid in ſpū vocat eū do
minū dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo
ſede a dextris meis. Donec ponā
inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ.
Si ḡ dauid vocat eū dn̄m. Quō fi
liꝰ eiꝰ eſt. Et nemo poterat rn̄dē
ei v̄bū. neqꝫ auſus fuit quiſꝙ̄ ex
illa die eū ampliꝰ interrogare.

TUnc ihs locutꝰ Ca. xxiij.
eſt ad turbas ⁊ ad diſcipu
los ſuos dicens. Sup cathedram
moyſi ſederūt ſcribe ⁊ phariſei Oīa
ḡ quecūqꝫ dixerit vob̄ ſuate ⁊ facite
ſcdꝫ opa vero eoꝝ nolite facē. di
cūt eī ⁊ n̄ faciūt. Alligāt eī onera
grauia ⁊ iportabilia ⁊ iponūt i hu
meros hoīm. digito autē ſuo no
lūt ea mouere. Oīa vero opa ſua
faciūt ut videant̄ ab hoībꝰ. Dila
tant eīm phylacteria ſua ⁊ magni
ficāt fimbrias. Amāt aūt p̄mos
recubitꝰ i cenis ⁊ p̄mas cathedras
in ſynagogis ⁊ ſalutacōes i foro
⁊ vocari ab hoībꝫ rabbi. Vos āt
nolite vocari rabbi. Vnꝰ ē eī ma
giſter vr̄. oēs aūt vos frēs eſtis.
Et patrē nolite vocare vob̄ ſuper
terrā. vnꝰ eīm eſt pat̄ veſter qui i
celꝭ eſt. Nec vocemini magiſtri. qꝛ
magiſter vr̄ vnꝰ ē xp̄s. Qui ma
ior ē veſtꝝ erit miſter vr̄. Qui aūt
ſe exaltauerit humiliabit̄ ⁊ qui ſe
humiliauerit exaltabit̄. Ve autē
vob̄ ſcribe ⁊ phariſei ypocrite. q̄a
clauditis regnū celoꝝ an̄ hoīes.
Vos eīm nō intratis nec itroeun
tes ſinitis intrae. Ve vob̄ ſcribe ⁊
phariſei ypocritē q̄ comeditis do
mꝰ viduaꝝ. oracōes lōgas oran
tes. ꝓpt̄ hoc ampliꝰ accipietis iu
diciū. Ve vobis ſcribe ⁊ phariſei
ypocrite. qꝛ circuitis mare et aridā
ut faciatis vnū ꝓſelitū ⁊ cum fue
rit factꝰ. facitis eū filiū iehēne du
plo q̄ꝫ vos. Ve vobis duces ceci
q̄ dicitis quicūqꝫ iurauerit p tem
plū nihil ē. q̄ aūt iurauerit in au
ro tēpli debitor ē. Stulti ⁊ ceci q̄d
eīm maiꝰ eſt aurū an tēplū qd ſā
ctificat auꝝ. Et quicūqꝫ iurauerit
in altari nl̄ eſt. Quicūqꝫ aūt iura
uerit i dono qd eſt ſup illud debꝫ
Ceci. quid eīm maiꝰ eſt. donū an
altare qd ſc̄ificat donū. Qui ḡ iu
rat in altari iurat in eo et in oībꝰ
q̄ ſup illud ſūt. Et quicūqꝫ iuraue
rit in tēplo. iurat in illo et in eo q̄
habitat in ip̄o. Et q̄ iurat in celo
iurat i throno dei ⁊ i eo q̄ ſedꝫ ſup
eū. Ve aūt vobis ſcribe ⁊ phariſei
ypocrite q̄ decimatis mētā ⁊ ane
tū ⁊ cyminū ⁊ relinq̄tis q̄ grauio
ra ſūt legis. iudiciū ⁊ miaꝫ ⁊ fideꝫ
Hec oportuit facē et illa nō omit
tere. Duces ceci excolātes culicem
camelū aūt glutiētis. ve vob̄ ſcri
be ⁊ phariſei ypocrite q̄ mūdatis
qd deforis ē calicis ⁊ parapſidis
Intus aūt pleni eſtis rapina et i
mūdicia. Phariſee cece mūda p̄us
qd intꝰ ē calicis ⁊ parapſidis ut
fiat et id qd deforis eſt mūdū. ve
vob̄ ſcribe et phariſei ypocrite. qꝛ
ſiles eſtis ſepulchris dealbatis
q̄ aforis parēt hoībꝰ ſpecioſa. in
tus vero ſūt plena oſſibꝰ mortuo
rū ⁊ oī ſpurcicia Sic ⁊ vos aforis
quidē paretis hoībꝰ iuſti. intus aūt
pleni eſtis ypocriſi ⁊ iniq̄tate. ve

vobis ſcribe ⁊ phariſei ypocrite q̄
edificatis ſepulcra ꝓphaꝝ ⁊ orna
tis monumēta iuſtoꝝ ⁊ dicitis.
Si fuiſſem⁹ i dieb⁹ patrū nr̄oꝝ n̄
eēm⁹ ſocij eoꝝ i ſāguine ꝓphaꝝ
Itaq; teſtimonio eſtis vobiſmet
ipſis. q2 filij eſtis eoꝝ q̄ ꝓphas oc
ciderūt. Et vos implete mēſurā pa
trū vr̄oꝝ. Serpētes ⁊ genimina vi
peraꝝ: quō fugetis a iudicio iehē
ne. Ideo dico vob. Ecce ego mitto
ad vos ꝓphas ⁊ ſapientes ⁊ ſcri
bas ⁊ ex ill' occidetis et crucifige
tis et ex eis flagellabitis in ſyna
gogis vr̄is et pſequimi de ciuita
te in ciuitatem: ut veniat ſup vos
oīs ſāguis iuſt⁹ q̄ effuſus ē ſuper
terrā: a ſāguine abel iuſti vſq; ad
ſanguinē zacharie filij barachie
quē occidiſtis int̄ templū ⁊ alta
re. Amē dico vob veniet hec oīa
ſup gnacōem iſtā. Iheruſalē ihe
ruſalē que occidis ꝓphas ⁊ lapi
das eos q̄ ad te miſſi ſūt: quotiēs
volui ↄgregare filios tuos quem
admodū gallia ↄgregat pullos
ſuos ſb alas ⁊ noluiſti. Ecce relin
quet vob dom⁹ vr̄a deſerta. Dico
em̄ vob nō me videbitis amodo
donec dicatis Benedictus q̄ venit
in nomine dn̄i.

Ca. xxiiij.

Et egreſſ⁹ ih̄s de tēplo ibat
Et acceſſerūt diſcipuli ei⁹ ut
oſtēderent ei edificacōes tēpli Ipſe
aūt rn̄dens dixit illis. Videtis hec
oīa. Amē dico vobis nō relinq̄
tur hic lapis ſup lapidē qui nō de
ſtruat. Sedēti aūt eo ſup montē
oliueti: acceſſerūt ad eū diſcipuli
ſecreto dicētes. Dic nobis qn̄ hec
erūt ⁊ qd ſignū aduētus tui ⁊ cō
ſūmacōis ſeculi. Et rn̄dens ih̄us
dixit eis. Videte ne q̄s vos ſedu
cat. Multi em̄ venient in noīe meo
dicētes. ego ſū xp̄s ⁊ multos ſedu
cēt. Audituri em̄ eſtis p̄lia ⁊ opi
niones p̄lioꝝ: videte ne turbemi.
Oportet em̄ hec fieri: ſ; nōdū eſt fi
nis. Cōſurget em̄ gēs in gentē ⁊
regnū in regnū ⁊ erūt peſtilētie ⁊
fames ⁊ terre motus p loca. Hec
aūt oīa initia ſūt doloꝝ. Tūc tra
dēt vos i tribulacōnē ⁊ occident
vos ⁊ eritis odio oīb; gētib; ꝓpt
nomē meū. Et tūc ſcādaliſabunt
multi ⁊ inuicē tradēt ⁊ odio habe
būt inuicē. Et multi pſeudo ꝓphe
ſurgēt ⁊ ſeducent multos Et qm̄
abūdabit iniq̄tas: refrigeſcet cari
tas multoꝝ. Qui āt pſeuerauerit
vſq; in finē h ſaluꝰ erit. Et p̄dica
bit hoc euangeliū regni i vniūſo
orbe i teſtimoniū oīb⁹ gētib⁹ ⁊ tūc
veniet ↄſūmacō. Cū g videritis ab
hoīnacōem deſolacōis q̄ dicta ē a
daniele ꝓpha ſtantē i loco ſācto
qui legit intelligat. Tūc q̄ in iudea
ſunt fugiāt ad mōtes ⁊ qui i tecto
non deſcēdant tollere aliq̄d de do
mo ſua ⁊ q̄ in agro nō reuertatur
tollere tunicā ſuā. Ve aūt p̄gnā
tib⁹ ⁊ nutriētib; in ill' dieb;. Ora
te autē ut nō fiat fuga vr̄a in hie
me vel ſabbato. Erit em̄ tūc tribu
latio mag̃ q̄lis non fuit ab initio
mundi vſq; mō neq; fiet. Et n̄ bre
uiati fuiſſent dies illi: n̄ fieret ſal
ua oīs caro. ſ; ꝓpt electos breuia
bunt dies illi. Tūc ſi q̄s vob dixe
rit. ecce h ē xp̄us ā ecce illic: nolite
credē. Surgēt ei pſeudo xp̄i ⁊ pſeu
do ꝓphe ⁊ dabunt ſigna magna
et prodigia. ita ut in errorē indu
cantur ſi fieri poteſt etiam electi.

Ecce p̄dixi vob̄. Si ergo dixerit vo
bis ecce in deſ͛to ē. nolite exire: ec
ce in penetralibꝰ nolite credere.
Sicut eī fulgor exit ab oriēte ⁊ pa
ret vſq̄ in occidēte: ita erit ⁊ aduē
tus filij hoīs. Vbicūq̄ fuerit cor
pꝰ illuc ꝯgregabūtur ⁊ aq̄le. Sta
tim aūt poſt tribulacōem dierū il
lorū ſol obſcurabit̄ ⁊ luna nō da
bit lumē ſuū ⁊ ſtelle cadēt de celo
⁊ v̄tutes celorū cōmouebūt̄ ⁊ tūc
parebit ſignū filij hominis in celo. Et
tūc plangēt ōnes tribꝰ terre ⁊ vi
debūt filiū hoīs venientē in nubi
bus celi cū virtute multa ⁊ maie
ſtate. Et mittet āgelos ſuos cum
tuba ⁊ voce magna ⁊ ꝯgregabūt
electos eiꝰ a q̄tuor ventis a ſūmis
celorū vſq̄ ad termīos eorū. Ab
arbore aūt fici diſcite parabolā: cū
iā ramꝰ eiꝰ tener fuerit ⁊ folia na
ta ſcitis q̄ ꝓpe ē eſtas. Ita et vos
cū videritis hec ōnia ſcitote q̄ ꝓpe
ē i ianuis. Amē dico vob̄ q̄ n̄ p̄te
bit generacō hec donec ōnia fiāt.
Celū ⁊ t̄ra trāſibūt. verba vero
mea nō p̄teribūt. De die aūt illa
⁊ hora nēo ſcit neq̄ āgeli celorū
niſi p̄r ſolꝰ. Sicut aūt i diebꝰ noe
ita erit ⁊ aduētus filij hoīs. Sicut ei
erāt in diebꝰ ante diluuiū ꝯmeden
tes ⁊ bibentes. nubētes ⁊ nuptui
tradentes. vſq̄ ad eū diē quo in
trauit in archā noe ⁊ nō cogno
uerūt donec venit diluuiū ⁊ tulit
ōnes ita erit ⁊ aduētus filij hoīs
Tūc duo erūt in agro vnꝰ aſſu
metur ⁊ vnꝰ relinq̄tur. Due molen
tes i mola vna aſſumet̄ ⁊ vna re
linq̄tur. Duo in lecto vnꝰ aſſumet̄
⁊ vnus relinquet̄. Vigilate ergo
q̄ neſcitis q̄ hora dn̄s v̄r venturꝰ
fit. Illud autē ſcitote q̄m ſi ſciret
p̄rfamilias q̄ hora fur venturꝰ eſ
ſet vigilaret vtiq̄ ⁊ nō ſineret p̄
fodi domū ſuā. Ideo ⁊ vos eſtote
parati q̄ q̄ neſcitis hora filius hoīs
venturꝰ eſt. Quis putas eſt fidel' ſer
uus ⁊ prudēs. quē ꝯſtituit dn̄s
ſuꝰ ſupra familiā ſuā ut det ill' cibū
i t̄pe. Btūs ille ſeruꝰ quē cū vene
rit dn̄s eiꝰ inuenerit ſic facientem
Amē dico vob̄ q̄m ſup ōnia bona
ſua ꝯſtituet eū. Si aūt dixerit ma
lus ſeruꝰ ille in corde ſuo. Moram
facit dn̄s meꝰ venire et cepit per
cutē ꝯſeruos ſuos māducet āt ⁊ bi
bat cum ebrioſis veniet dn̄s ſerui
illiꝰ i die q̄ nō ſperat ⁊ hora qua
ignorat ⁊ diuidet eū p̄teq̄ eiꝰ po
net cum ypocritis illic erit fletus
⁊ ſtridor dentiū ¶ Ca. xxv.
TVnc ſimile erit regnū celorū
decē virginibꝰ q̄ accipiētes
lampades ſuas exierūt obuiā ſpō
ſo ⁊ ſponſe. Quinq̄ aūt ex eis erāt
fatue ⁊ quinq̄ prudētes. Sed quin
q̄ fatue acceptis lāpadibus nō
ſūpſerūt oleū ſecum. Prudentes
vero acceperūt oleū in vaſis ſuis
cum lāpadibꝰ. Morā autem fa
ciēte ſpōſo dormitauerūt omnes ⁊
dormierūt. Media aūt nocte clamor
factus eſt ecce ſponſus venit exite
obuiā ei. Tūc ſurrexerūt ōnes vir
gines ille ⁊ ornauerūt lāpades ſu
as. Fatue autē ſapiētibꝰ dixerūt
Date nobis de oleo veſtro q̄ lam
pades nr̄e extiguunt̄. Rn̄derunt
prudētes dicētes. Ne forte nō ſuf
ficiat nobis ⁊ vobis ite pociꝰ ad
vēdētes ⁊ emite vobis. Dū autem
irent emē venit ſponſus ⁊ q̄ para
te erāt intrauerūt cū eo ad nuptias

⁊ clauſa ē ianua. Nouiſſime vero
veniūt ⁊ reliq̄ virgines dicentes.
Dn̄e dn̄e aperi nob̄. At ille rn̄dēs
ait. Amē dico vob̄: neſcio vos. Vi
gilate itaqꝫ qꝛ neſcitis diē neqꝫ ho
rā. Sicut em̄ hō pegre ꝓficiſcēs vo
cauit ſuos ſuos ⁊ tradidit ill' bō
ſua. Et vni dedit q̄nqꝫ talenta. alij
aūt duo. alij vero vnuꝫ. vnicuiqꝫ
ſcd̄m ꝓpriā virtutē ⁊ ꝓfectus ē ſta
tim. Abijt aūt q̄ q̄nqꝫ talēta acce
pat ⁊ opatꝰ ē in eis ⁊ lucratꝰ eſt
alia q̄nqꝫ. Siliť q̄ duo accepat lu
cratꝰ ē alia duo. Qui aūt vnū ac
cepat: abiēs fodit i terrā ⁊ abſcō
dit pecuniā dn̄i ſui. Poſt multum
vero tp̄is venit dn̄s ſeruoꝝ illoꝝ ⁊
poſuit racōneꝫ cū eis. Et accedēs q̄
q̄nqꝫ talenta accepat obtulit alia
q̄nqꝫ talēta dicēs. Dn̄e: q̄nqꝫ talē
ta tradidiſti m̄. ecce alia q̄nqꝫ ſup
lucr̄tꝰ ſū. Ait illi dn̄s eiꝰ. Euge ſue
bone ⁊ fidel'. qꝛ ſup pauca fuiſti fi
del': ſup multa te ꝯſtituā. intra in
gaudiū dn̄i tui. Acceſſit autē ⁊ q̄
duo talēta accepat ⁊ ait Dn̄e: duo
talēta tradidiſti m̄. ecce alia duo
lucratꝰ ſum. Ait illi dn̄s eiꝰ Euge
ſerue bone ⁊ fidel'. qꝛ ſup pauca fu
iſti fidel': ſup multa te cōſtituā. in
tra i gaudiū dn̄i tui. Accedēs aūt
⁊ q̄ vnū talentū accepat ait. Dn̄e
ſcio qꝛ hō durus es. metis vbi nō
ſeminaſti ⁊ ꝯgregas vbi nō ſpar
ſiſti ⁊ timēs abij ⁊ abſcōdi talen
tū tuū i terra. Ecce hēs qđ tuum ē.
Rn̄dēs aūt dn̄s eiꝰ dixit ei. Serue
male ⁊ piger. ſciebas quia meto
vbi nō ſemino ⁊ cōgrego vbi nō
ſpſi. Oportuit ḡ te ꝯmittē pecuniā
meā nūmularijs et veniēs ego re
cepiſſeꝫ vtiqꝫ qđ meū eſt cū vſura

Tollite itaqꝫ ab eo talentū et da
te ei qui habet decē talenta. Omni
em̄ hn̄ti dabiť ⁊ abūdabit. ei aūt
q̄ n̄ hꝫ ⁊ qđ videť hr̄e auferet ab
eo. Et inutileꝫ ſeruū eicite in tene
bras exteriores. illic erit fletus et
ſtridoꝛ dentiū. Cū aūt venerit filiꝰ
hoīs in maieſtate ſua ⁊ oīes an
geli cū eo. tūc ſedebit ſup ſedē ma
ieſtatis ſue ⁊ ꝯgregabunť an̄ euꝫ
omnes gētes et ſepabit eos ab i
uicem. ſicut paſtoꝛ ſegregat oues
ab hedis. Et ſtatuet oues quidē a
dextris ſuis. hedos aūt a ſiniſtris.
Tunc dicet rex hijs qui a dextris
eiꝰ erūt. Venite bn̄dicti p̄ris mei
poſſidete paratū vob̄ regnū a ꝯſti
tucōe mūdi. Eſuriui em̄ ⁊ dediſtis
mihi mādūcare. Sitiui ⁊ dediſtis
mihi bibere Hoſpes erā ⁊ collegi
ſtis me. Nudus ⁊ operuiſtis me.
Infirmꝰ ⁊ viſitaſtis me. In carcē
eram ⁊ veniſtis ad me. Tūc rn̄de
būt ei iuſti dicētes. Dn̄e: qn̄ te vi
dimꝰ eſurientē ⁊ pauimus. ſitien
tem ⁊ dedimꝰ tibi potū. Qn̄ autē
te vidimus hoſpitē ⁊ collegimus
te aut nudū ⁊ coopuimꝰ te. Aut
qn̄ te vidimus infirmū aut i car
cere ⁊ venimus ad te. Et rn̄dens
rex dicet illis. Amē dico vobis q̄
diu feciſtis vni de hijs fratribus
meis minimis: mihi feciſtis. Tūc
dicet et hijs q̄ a ſiniſtris erūt. Di
ſcedite a me maledicti i ignē eter
nū qui paratus eſt dyabolo ⁊ an
gelis eiꝰ. Eſuriui enim ⁊ non dedi
ſtis mihi manducare. Sitiui ⁊ nō
dediſtis mihi potum. Hoſpes erā
et non collegiſtis me. Nudus et
non operuiſtis me. Infirmus
et in carcere et non vidiſtis me.

Tūc rñdebūt ei ⁊ ipi dicētes·Do
mine qñ vidimus te eſurietē aut
ſitiētē·aut hoſpitē·aut nudū·ā
infirmū vel in carcē ⁊ nō miniſtrī
uim⁹ tibi. Tunc rñdebit ill' dicēs
Amē dico vob̄ q̄ diu non feciſtis
vni de minorib⁹ hijs nec mihi fe
ciſtis·Et ibūt hij i ſupplitiū etnū
iuſti aūt i vitā etnā· Ca·xxvi·

Et factū ē cū cōſūmaſſet ihs
ſermōes hos oēs dixit diſci
pulis ſuis Scitis q̄ poſt biduum
paſca fiet ⁊ filius hōis tradet̄ vt
crucifigatur. Tūc ɔgregati ſunt
pncipes ſacerdotū ⁊ ſeniores ppli
in atriū principis ſacerdotū qui
dicebatur cayphas ⁊ ɔſiliū fece
rūt vt ihēſū dolo tenerent et occide
rent·Dicebāt aūt Nō in die feſto
Ne forte tumultus fieret in popu
lo·Cum autē eēt ihēſus in betha
nia i domo ſymoīs leproſi·acceſ
ſit ad eū mulier hābēs alabaſtꝝ
vngenti precioſi ⁊ effudit ſup ca
put ipſi⁹ recumbētis. Vidētes au
tē diſcipuli indignati ſūt dicētes
Vt q̄d perditio hec. Potuit eñi
iſtud venūdari mlto ⁊ dari pau
peribꝫ·Sciens autē ihūs ait illis
Quid moleſti eſtis huic mulieri.
Op⁹ bonū operata eſt in me·Nā
ſēper paupes habetis vobiſcum
me aūt non ſēp habetis·Mittēs
eñi hec vngētum hoc i corp⁹ meū
ad ſepeliēdū me fecit. Amen dico
vob̄ vbicūq3 predicatū fuerit hoc
euāgelium in toto mūdo·dicetur
⁊ q̄ hec fecit in memoriam eius·
Tūc abijt vn⁹ de duodecim qui
dicit̄ iudas ſcarioth ad pncipes
ſacerdotū ⁊ ait ill'·Quid vultis
mihi dare ⁊ ego vob̄ eum tradā.

At illi ɔſtituerūt ei triginta argē
teos·Et ex inde querebat opoꝛtu
nitatē ut eū traderet·Prima autē
die azimoꝝ acceſſerunt diſcipuli
ad ihm dicētes Vbi vis parem⁹
tibi comedē paſca. At ihs dixit
Ite in ciuitatē ad quēdā ⁊ dicite
ei·Magiſter dicit tēpus meū ppe
eſt apud te facio paſca cum diſci
pul' meis·Et fecerūt diſcipuli ſic
cōſtituit ill' ihūs ⁊ parauerunt
paſca·Veſpe autē facto diſcum
bebat cum duodecī diſcipul' ſuis
Et edētibus illis dixit Amen dico
vobis q̄ vnus veſtꝝ me tradītu
rus ē·Et cōtriſtati valde ceperunt
ſinguli dicere·Nūq̄d ego ſū dñe.
At ipſe rñdens ait·Qui intingit
mecū manū in paraſide hic me
tradet·Filius q̄dem hōis vadit ſi
cut ſcriptū ē de illo ve aūt homini
illi p quē filius hōis tradet̄·Bonū
erat ei ſi nat⁹ nō fuiſſz hō ille·Rñ
dens autē iudas q̄ tradidit eum
dixit Nūq̄d ego ſū rabbi. Ait illi
Tu dixiſti Cenātibꝫ aūt eis·acce
pit ihūs panē ⁊ benedixit ac fre
git dedit q3 diſcipul' ſuis ⁊ ait·Ac
cipite ⁊ comedite hoc eſt coꝛpus
meū·Et accipiēs calicē grās egit
⁊ dedit illis dicens·Bibite ex hoc
oēs·Hic ē enim ſāguis me⁹ no
ui teſtamēti q̄ p multis effundet̄
in remiſſionē peccatoꝝ·Dico autē
vob̄ nō bibam amodo de hoc ge
nimine vitis vſq3 in diē illū cum
illud bibā vobiſcū nouū in reg
no patris mei·Et ymno dicto exi
erunt in mōtem oliueti·Tunc di
cit illis ihūs·Oēs vos ſcandalū
patiemī in me i iſta nocte·Scrip
tū eſt enim·Percutiā paſtoꝛem

⁊ diſpgent̄ oues gregis· Poſtq̄
aūt reſurrexero p̄cedā vos in gali
leā· Rn̄dens aūt petrꝰ ait illi· Et ſi
oēs ſcandaliſati fuerint in te: ego
nūq̄ ſcandaliſabor· Ait illi ihūs·
Amē dico tibi· qꝛ in hac nocte an
teq̄ gallꝰ cantet ter me negabis
Ait illi petrus Etiam ſi oportuerit
me mori tecū: nō te negabo· Simi
lit̄ ⁊ oēs diſcipuli dixerūt Tūc ve
nit ihūs cū illis in villam que di
cit̄ gethſimani· Et dixit diſcipul̄
ſuis· Sedete hic: donec vadā illuc
⁊ orem· Et aſſumpto petro ⁊ duo
bus filijs zebedei: cepit ꝯtriſtari ⁊
meſtus eē· Tūc ait illis· Triſtis ē
aīa mea vſq̄ ad mortē· Suſtine
te hic et vigilate mecū· Et ꝓgreſ
ſus puſillū: ꝓcidit in faciē ſuam
orans ⁊ dicēs· Mi pat̄: ſi poſſibile
eſt trāſeat a me calix iſte· Verūta
men nō ſicut ego volo ſ; ſicut tu·
Et venit ad diſcipulos ⁊ inuenit
eos dormiētes ⁊ dicit petro· Sic·
Non potuiſtis vna hora vigilare
mecū· Vigilate ⁊ orate ut nō in
tretis in temptacōem· Spūs qui
dem ꝓmptus ē· caro aūt infirma·
Iterū ſecūdo abijt ⁊ orauit dicens
Pat̄ mi: ſi nō pōt hic calix trāſire
n̄ bibā illū fiat voluntas tua· Et
venit iterū ⁊ inuenit eos dormien
tes· Erāt eīm oculi eorū grauati Et
relictis ill' iterū abijt et orauit ter
tio eūdē ſermonē dicēs· Tūc veīt
ad diſcipulos ſuos et dicit illis·
Dormite iā ⁊ requieſcite· Ecce ap
propinq̄bit hoā ⁊ filius hoīs tra
det̄ in manꝰ peccatorū· Surgite ea
mus· Ecce appropinq̄bit q̄ me tra
det. Adhuc ipſo loquente: ecce iu
das vnꝰ de duodecī venit ⁊ cū eo

turba multa cū gladijs ⁊ fuſtibꝫ
miſſi a p̄ncipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſeni
oribꝰ ꝑpli· Qui aūt tradidit eum
dedit ill' ſignū dicens. Quemcūq̄
oſculatus fuero ipſe ē tenete eū· Et
ꝯfeſtim accedēs ad ihm̄ dixit· Aue
rabi· Et oſculatus eſt eū· Dixitq̄ il
li ihūs· Amice ad quid veniſti·
Tūc acceſſerūt et manꝰ inicerūt
in ihm̄ ⁊ tenuerūt eū· Et ecce vnꝰ
ex hijs qui erāt cū ihū extēdens
manū exemit gladiū ſuū ⁊ ꝑcuti
ens ſeruū p̄ncipis ſacerdotū am
putauit auriculā eiꝰ· Tūc ait illi
ihūs· Conuerte gladiū tuū in lo
cū ſuū· Omēs ei qui acceꝑint gla
diū: gladio ꝑibūt· An putas q̄a
nō poſſum rogare prēm meū ⁊ ex
hibebit m̄ mō plusq̄ duodecī le
giones āgelorū· Quō ḡ iplebun
tur ſcripture· Quia ſic oportꝫ fieri
In illa hora dixit ihs turb̄· Tāq̄
ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ fu
ſtibꝫ ꝯp̄hēdere me· Quotidie apd̄
vos ſedebā docēs i tēplo et nō me
tenuiſtis Hoc aūt totū factū ē ut
adiplerent̄ ſcripture ꝓphaꝝ Tūc
diſcipuli oēs relicto eo fugerunt·
At illi tenētes ihm̄: duxerunt ad
cayphā p̄ncipē ſacerdotū vbi ſcri
be ⁊ ſeniores conuenerāt Petrus
aūt ſequebat̄ eū alonge: vſq̄ in
atriū p̄ncipis ſacerdotū· Et ingreſ
ſus itro ſedebat cū miniſtris ut vide
ret finē. Princeps aūt ſacerdotū ⁊ oē cō
ciliū q̄rebāt falſū teſtioniū cōtra
ihm̄ ut eū morti traderēt ⁊ nō iuenerūt
cū mlti falſi teſtes acceſſiſſent. No
uiſſiē aūt venerūt duo falſi teſtes ⁊
dixerūt· H dixit: poſſū deſtruē tēplū
di ⁊ poſt triduū reedificaē illd̄· Et
ſurgens p̄nceps ſacerdotū ait illi

Nihil rn̄des ad ea que iſti aduer
ſum te teſtificantur. Ihs aūt tace
bat. Et pn̄ceps ſacerdotū ait illi.
Adiuro te p deū viuū ut dicas no
bis ſi tu es xp̄s filius dei. Dicit illi
ihūs. Tu dixiſti. Verūtamē dico
vob amodo videbitis filium hoīs
ſedētem a dextris virtutis dei ⁊ ve
niētē in nubibꝫ celi. Tūc pn̄ceps
ſacerdotū ſcidit veſtimēta ſua di
cēs. Blaſphemauit. Quid adhuc
egemꝰ teſtibꝫ. Ecce nūc audiſtis
blaſphemiā. Quid vob videtur.
At illi rn̄dentes dixerūt. Reus eſt
mortis. Tūc expuerūt in faciem
eius ⁊ colaphis eū ceciderūt. Alij
autē palmas in faciē ei dederūt di
cētes ꝓphetiſa nob xp̄e. Quis ē
q̄ te percuſſit. Petrꝰ vero ſedebat
foris in atrio ⁊ acceſſit ad eū vna
ancilla dicēs Et tu cū ihū galileo
eras. At ille negauit corā oībꝫ di
cēs neſcio qd dicis. Exeūte āt illo
ianuā. vidit eū alia ancilla ⁊ ait
hijs q̄ erāt ibi. Et hic erat cū ihū
nazareno. Et iterū negauit cum iu
ramēto qꝛ non noui hoīez Et poſtꝰ
puſillū acceſſerūt qui ſtabāt ⁊ dix
erunt petro. Vere ⁊ tu ex illis es
Nā ⁊ loq̄la tua manifeſtū te facit
Tūc cepit deteſtari ⁊ iurare qꝛ nō
nouiſſet hoīem Et ꝯtinuo gallus
cātauit. Et recordatus eſt petrus
verbi ihū qd dixerat prius q̄ gal
lus cātet. ter me negabis. Et egreſ
ſus foras fleuit amare. Ca. xxvij.
Mane autē facto ꝯſilium inie
rūt oēs pn̄cipes ſacerdotū
⁊ ſeniores ꝓpli aduerſus iheſum
ut eū morti traderēt ⁊ vinctū addux
erunt eū ⁊ tradiderūt pōtio pilato
p̄ſidi. Tūc vidēs iudas q̄ eū tra

didit qꝛ dānatꝰ eſſet pn̄ia ductꝰ
retulit triginta argenteos princi
pibꝫ ſacerdotuꝫ ⁊ ſenioribꝫ dicēs.
Peccaui tradēs ſāguinem iuſtuꝫ
At illi dixerūt. Quid ad nos. Tu
videris. Et ꝓiectis argēteis in tē
plo receſſit ⁊ abiēs laq̄o ſe ſuſpē
dit. Principes aūt ſacerdotuꝫ ac
ceptis argēteis dixerūt. Nō licet
eos mittere in corbonā qꝛ p̄tium
ſāguinis ē. Cōſilio aūt inito eme
runt ex illo agꝝ figuli in ſepultu
ram pegrinoꝝ ꝓpter hoc vocatus ē
ager ille acheldemach. hoc ē ager
ſanguinis vſqꝫ in hodiernū dieꝫ
Tūc impletuꝫ ē qd dictū eſt p ihe
remiā ꝓphetaꝫ dicētem. Et accepe
rūt triginta argēteos pretiū ap
preciati quē appreciauerūt a filijs
iſrl ⁊ dederūt eos in agꝝ figuli ſi
cut cōſtituit mihi dn̄s. Iheſus āt
ſtetit an̄ preſideꝫ ⁊ interrogauit
eum preſes dicens. Tu es rex iu
deoꝝ. Dicit illi iheſus. Tu dicis.
Et cum accuſaretur a pn̄cipibus ſa
cerdotuꝫ ⁊ ſenioribꝰ nihil rn̄dit.
Tūc dicit illi pilatus. Nō audis
quāta aduerſū te dicūt teſtimoīa.
Et nō rn̄dit ei ad vllū verbū ita
ut miraretur preſes vehemēter.
Per diē aūt ſollemnē ꝯſueuerat
preſes ꝓplo dimittere vnū vinctuꝫ
quē voluiſſet. Habebat autē tūc
vinctuꝫ inſignē q̄ dicebatur barra
bas. Congregatis ergo illis dixit
pilatus. Quē vultis dimittaꝫ vo
bis barraban an ihm q̄ dicitur
xp̄s. Sciebat enī qꝛ p inuidiam
tradidiſſent eū. Sedēte autē illo
p tribunali miſit ad eū vxor eiꝰ
dicens. Nihil tibi ⁊ iuſto illi. Mul
ta enī paſſa ſum hodie p viſū ꝓpt

eū· Pn̄cipes aūt ſacerdotū ⁊ ſenio
res ꝑſuaſerūt ꝓplis ut peterēt bar
raban· iħm vero ꝑderent· Rn̄dens
aūt p̄ſes ait illis· Quē vultis vob
de duobꝰ dimitti· At illi dixerūt·
Barrabā· Dicit illꝭ pylatꝰ· Quid
igiť faciā de iħu qui dicit̄ xp̄us·
Dicūt oēs crucifigat̄. Ait illis pre
ſes· Quid ei mali fecit· At illi ma
gis clamabāt dicētes· Crucifiga
tur· Vidēs aūt pylatus qȝ nıl ꝓfi
ceret ſȝ magis tumultus fieret: ac
cepta aqua lauit manꝰ corā ꝓplo
dicēs· Innocēs ego ſū a ſāguine
iuſti huiꝰ: vos videritis· Et rn̄dēs
vniūſus ꝓplus dixit· Sāguis eius
ſup nos ⁊ ſup filios nr̄os· Tunc
dimiſit illis barrabā· iħm aūt fla
gellatū tradidit eis ut crucifige
ret̄· Tūc milites p̄ſidis ſuſcipien
tes iħm ī p̄toriū: ꝯgregauerūt ad
eū vniūſā cohortē ⁊ exuentes eū
clamidē coccineā circūdederūt ei ⁊
plectentes coronā de ſpinis poſue
rūt ſup caput eiꝰ ⁊ arūdinē in dex
tra eiꝰ ⁊ genuflexo ante eū illude
bant ei dicētes· Aue rex iudeorū·
Et expuētes in eū: acceperūt arun
dinē ⁊ percutiebant caput eius· Et
poſtq̄ illuſerūt ei exuerūt eū cla
midē ⁊ induerūt eū veſtimētis eiꝰ
⁊ duxerūt eū ut crucifigerēt. Exeū
tes aūt inuenerūt hoīem cyreneū
noīe ſymonē hūc angariauerūt
ut tolleret crucē eiꝰ. Et venerūt in
locū q̄ dicit̄ golgatha qđ ē calua
rie locus· Et dederūt ei vinū bibere
cū felle mixtū· Et cū guſtaſſet no
luit bibere· Poſtq̄ āt crucifixerūt
eū diuiſerūt veſtimēta eiꝰ ſortē mit
tētes ⁊ ſedētes ſuabāt eū· Et impo
ſuerūt ſup caput eiꝰ cauſā ipiꝰ ſcri
ptā· hic ē rex iudeorū· Tunc cruci
fixi ſūt cū eo duo latrones vnꝰ a
dextris ⁊ vnꝰ a ſiniſtris· Pretere
untes aūt blaſphemabāt eū: mo
uētes capita ſua ⁊ dicētes· Vah
q̄ deſtruis tēplū dei et in triduo il
lud reedificas· Salua temetipſū
ſi filiꝰ dei es deſcēde de cruce· Simi
liť ⁊ pn̄cipes ſacerdotū illudentes
cū ſcrib ⁊ ſenioribꝰ dicebāt· Alios
ſaluos fecit ſeipſū nō pōt ſaluū fa
cere· Si rex iſrl̄ eſt deſcendat nūc
de cruce ⁊ credimus ei· Cōfidit in
deo liberet nūc eū ſi vult· Dixit enī
qȝ dei filius ſū· Idipſū aūt ⁊ latro
nes qui crucifixi erāt cū eo impro
perabāt ei· A ſexta aūt hora tene
bre facte ſūt ſup vniūſā terrā vſqȝ
ad horā nonā· Et circa horā nonā
clamauit voce magn̄ dicēs Heli he
li lamazabathani· hoc ē Deꝰ meꝰ
deꝰ meꝰ ut q̄d dereliq̄ſti me· Qdā
āt illic ſtātes ⁊ audiētes dicebāt
Heliā vocat iſte· Et ꝯtinuo currēs
vnus ex eis acceptā ſpongeā im
pleuit aceto ⁊ impoſuit arundini
⁊ dabat ei bibere· Ceteri vero dice
bant· Sine: videamus an veniat
helias liberās eum· Iheſus autē
iterū clamans voce magna: emiſit
ſpiritum· Et ecce velum templi ſciſ
ſum eſt ī duas ptes: a ſūmo vſqȝ
deorſū· Et terra mota eſt ⁊ petre ſciſ
ſe ſunt ⁊ monumēta aperta ſūt ⁊
multa corpora ſanctorum qui dor
mierant ſurrexerunt· Et exeuntes
de monumentis poſt reſurrectio
nem eius venerunt in ſanctā cita
tē ⁊ apparuerūt mlt̄is· Cēturio āt ⁊
q̄ cū eo erāt cuſtodiētes iħm: viſo
terre motu ⁊ hijs q̄ fiebāt timuerūt
valde dicētes· vere filiꝰ dei erat iſte

Erāt aūt ibi mulieres multe a lō
ge que ſecute erāt ihesū a galilea
miniſtrantes ei inter q̄s erat ma
ria magdalene ⁊ maria iacobi·
⁊ ioſeph mater ⁊ mr̄ filioꝝ zebe
dei. Cū autē ſero factū eēt· venit q̄
dam hō diues ab arimathia no
mine ioſeph q̄ ⁊ ipſe diſcipulꝰ eāt
ihesu. Hic acceſſit ad pilatū et pe
tijt corpꝰ ihesu. Tūc pilatꝰ iuſſit
reddi corpus. Et accepto corpe io
ſeph inuoluit illud in ſyndone
mūda ⁊ poſuit illud in monumē
to ſuo nouo q̄d exciderāt in petra
Et aduoluit ſaxum magnū ad
oſtiū monumēti ⁊ abijt· Erat aūt
ibi maia magdalene ⁊ alterā ma
ria ſedētes cōtra ſepulcꝝ· Altera
aūt die q̄ eſt poſt paraſceuē con
uenerūt pn̄cipes ſacerdotū ⁊ phari
ſei ad pylatum dicētes Dn̄e recor
dati ſumꝰ q꜠ ſeductor ille dixit ad
huc viuēs poſt tres dies reſurgā·
Iube ergo cuſtodiri ſepulcꝝ vſq;
i diē tciū ne forte veniāt diſcipuli
eiꝰ ⁊ furētur eū· ⁊ dicāt plebi ſur
rexit a mortuis ⁊ eit nouiſſimꝰ er
ror peior priore· Ait illis pilatus·
Habetis cuſtodiā ite cuſtodite ſic
ſcitis Illi āt abeūtes· muniert̄ ſe
pulcꝝ ſignantes lapidem cum
cuſtodibꝫ·

Ca·xxviij·

Veſpe aūt ſabbati q̄ luceſſit
in prima ſabbati vēit maia
magdalene ⁊ altera maria vide
re ſepulcꝝ. Et ecce terre motus fa
ctus ē magnꝰ· Angelus eni dn̄i
deſcēdit de celo ⁊ accedēs reuoluit
lapidē ⁊ ſedebat ſup eū· Erat autē
aſpectꝰ eiꝰ ſicut fulgur ⁊ veſtimē
tū eiꝰ ſicut nix· Pre timore aūt eiꝰ
exterriti ſūt cuſtodes ⁊ facti ſūt ve
lut mortui· Rn̄dens aūt āgelus·
dixit mulieribꝫ Nolite timere vos
Scio eni q꜠ ihesū qui crucifixus ē
queritis· Nō ē hic ſurrexit enim ſi
cut dixit. Venite ⁊ videte locū vbi
poſitus erat dn̄s· Et cito euntes
dicite diſcipul' eiꝰ quia ſurrexit ⁊
ecce precedet vos in galileā Ibi eū
videbitis ecce p̄dixi vob. Et exiert̄
cito de monumēto cum timore ⁊
gaudio magno currētes nūciaē
diſcipul' eiꝰ. Et ecce ihūs occurrit
illis dicens· Auete· Ille aūt acceſ
ſerūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ ⁊ adorā
uerunt eū· Tūc ait illis ihūs· No
lite timere ite nūtiate fratribus
meis ut eāt in galileā ibi me vide
būt· Que cū abiſſent ecce quidā
de cuſtodibꝫ venerūt in ciuitatē
⁊ nūtiauerūt pn̄cipibꝰ ſacerdotū
oīa que facta fuerāt· Et ꝯgregati
cū ſenioribꝫ ꝯſilio accepto pecuni
am copioſā dederūt militibꝰ dicē
tes· Dicite q꜠ diſcipuli eius nocte
venert̄ ⁊ furati ſunt eū nobis dor
mientibꝫ· Et ſi hoc auditū fuerit a
p̄ſide nos ſuadebimꝰ ei ⁊ ſecuros
vos faciemus· At illi accepta pe
cunia fecerunt ſicut erāt edocti Et
diuulgatū ē v̄bū iſtud apud iude
os vſq; i hodiernū diē Vndecim
aūt diſcipuli abierunt in galileā
in mōtem vbi ꝯſtituerat illis ihūs
⁊ vidētes eū adorauert̄ q̄dā autē
dubitauerūt· Et accedēs ihūs lo
cutus ē eis dicēs Data ē mihi om
nis poteſtas in celo ⁊ in tra· Eun
tes ergo docete oēs gentes bap ti
ſantes eos in noīe patris et filij
⁊ ſpūſſancti docētes eos ſeruare
omnia quecūq; mandaui vobis
Et ecce ego vobiſcum ſum oībus

diebꝰ vſq3 ad ↄſūmacōnē ſeculi·

Explicit euāgeliū ſcd̄m· Ma
theū· Incipit ꝓlogꝰ i euāge
liū ſ̄m Marcū·

Arcus euangeliſta dei
electus ⁊ petri i baptiſ
mate filiuſ atq3 i d̄mo
ſermone diſcipuluſ ſa
cerdotiū in iſrl̄ agens ſcd̄m carnē
leuita ad fidē xp̄i ↄuerſus: euāge
lium in ytalia ſcripſit: oſtendēs i
eo quid ⁊ generi ſuo deberet ⁊ cri
ſto· Nam initium p̄ncipij in voce
ꝓphetice exclamationis inſtituēs
ordinem leuitice electionis oſten
dit: ut predicans predeſtinatū io
hannem filium zacharie in voce
angeli annūtiantis emiſſum: nō
ſolum verbum carnē factum ſed
⁊ corpus domini in omnia ꝑ ver
bum diuine vocis animatum in
initio euāgelice predicatiōis oſtē
deret ut quis hec legens ſciret cui
initiū carnis in domino ⁊ ihesu ad
uenientis habitaculū caro deberet
agnoſcere: atq3 in ſe verbum vo
cis q̄d in conſonantibus perdide
rat inueniret· Deniq3 ⁊ ꝑfecti euā
gelij opus intrās ⁊ baptiſmo do
mini predicare deum inchoans
non laborauit natiuitatem car
nis quam in prioribuſ viderat di
cere· ſed totius exprimens poſitiō
nē deſerti· numerum ieiunij· tem
ptationem dyaboli· congregatio
nem beſtiarū ⁊ miniſterium protu
lit angelorū ut iſtituens nos ad
intelligendū: ſingula in breui cō
pingens· nec auctoritatē facte rei
demeret ⁊ ꝑficiendi operis pleni
tudinem nō negaret· Deniq3 am
putaſſe ſibi poſt fidē pollicem di
citur ut ſacerdotio reprobus ha
beretur· ſed tm̄ conſentiens fidei
predeſtinata potuit electio: ut nec
ſic in opere verbi perderet q̄d priꝰ
meruerat in genere· Nam alexan
drie epiſcopus fuit· Cuiꝰ per ſin
gula opus fuit ſcire ⁊ euangelij i
ſe dicta diſponere ⁊ diſciplinā le
gis in ſe agnoſcere ⁊ diuinam in
carne domini intelligere naturā·
Que et nos primū requiri dehic
inquiſita volumus agnoſci habē
tes mercedem exhortationis· quo
niam qui plātat ⁊ qui rigat vnū
ſunt· qui autē incrementum pre
ſtat deus eſt·

Explicit prologus· Incipit
euangeliū ſcd̄m Marcū·

Nitiū euangelij ih̄u xp̄i filij dei ſic
ſcriptū ē i yſaia ꝓph̄a· Ecce mitto
angelū meū an̄ faciē tuā· q̄ prepa
rabit viā tuā an̄ te· Vox daman
tis in deſerto· Parate viā dn̄i· re
ctas facite ſemitas eiꝰ· Fuit in de
ſerto iohēs baptiſans ⁊ p̄dicās
baptiſmū penitētie in remiſſionē
peccatorū· Et egrediebāt ad eum
omis iudee regio ⁊ iheroſolomite
vniūſi ⁊ baptiſabant ab illo i ior
danis flumie: ↄfitētes peccata ſua
Et erat iohēs veſtitus pilis came
lorū ⁊ zona pellicea circa lūbos eiꝰ ⁊
locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat ⁊
p̄dicabat dicēs· Veiet fortior me
poſt me cuiꝰ nō ſū dignꝰ ꝓcūbēs
ſoluere corrigiā caltiamētorū eiꝰ·
Ego baptiſaui vos aqua· ille vero
baptiſabit vos ſpū ſcō· Et fcm̄ ē i
diebꝫ ill': veit ih̄s a nazareth gali
lee ⁊ baptizatꝰ ē a iohē i iordane